Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 99
Vineri 8 aprilie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Țărani muncitori, mecanizatori din S. M. T.-uri și gospodării agricole de stat, ingineri și tehnicieni agronomi!

În întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai, folosiți fiecare oră bună de lucru în cîmp, aplicați metode agrotehnice înaintate pentru succesul lucrărilor agricole de primăvară — etapă deosebit de însemnată în lupta pentru obținerea unei producții globale de 10 milioane tone grîu și porumb și a unor recolte sporite la toate culturile!

Pentru o recoltă sporită de cartofi

Cartoful este una din plantele de cultură cu o mare valoare economică. Prin conținutul său bogat în substanțe nutritive, cartoful ocupă un loc de seamă în alimentația oamenilor, constituind totodată o importantă materie primă pentru industria ușoară și alimentară și un nutreț deosebit de valoros în creșterea și îngrășarea animalelor.

Datorită măsurilor luate de partid și guvern în vederea creării unui puternic avînt al agriculturii țării noastre, în ultimii ani s-au dobîndit însemnate succese și în dezvoltarea culturii cartofilor. An de an suprafețele cultivate cu cartofi au crescut cu mii de hectare, și, în același timp, prin aplicarea pe scară tot mai largă a metodelor înaintate recomandate de știința agrotehnică, s-a obținut și o creștere a producției de cartofi la hectar.

Cu toate aceste succese însă, producția globală pe țară și producția de cartofi-marfă nu a crescut pe măsura posibilităților pe care le oferă pămîntul fertil al țării noastre, pe măsura necesităților de consum mereu crescînde ale poporului muncitor și ale industriei noastre alimentare în plină dezvoltare.

Față de această situație, proiectul Directivelor celui de al II-lea Congres al partidului vine să indice căile ce trebuie urmate pentru dezvoltarea tot mai puternică a culturii cartofului. Aceasta se poate obține atît prin extinderea suprafețelor ocupate cu cultura cartofului, cît și prin creșterea producției la hectar. Așa cum arată proiectul Directivelor, extinderea suprafețelor se va face în primul rînd în zonele din jurul centrelor muncitorești și orașelor industriale mari, apoi în zonele de munte, cum sînt Vrancea, Moinești, Piatra Neamț, Munții Apuseni, Curtea de Argeș, precum și în localitățile cunoscute ca fiind în trecut cultivatoare de cartofi, cum sînt Aradul Nou, Vinga, Fălticeni și altele. Totodată este necesar să fie mult extinsă cultura cartofului în regiunile de stepă, ca Galați, Constanța și altele unde greșit se credea că această plantă nu poate fi cultivată.

Ca și la celelalte culturi, și la cultura cartofului sporirea producției la hectar este condiționată de aplicarea rațională a metodelor agrotehnice înaintate. De aceea, în această perioadă, cînd oamenii muncii de pe ogoare au pornit cu multă însuflețire bătălia muncilor agricole de primăvară, o grijă deosebită trebuie dată efectuării la vreme și la un înalt nivel agrotehnic a lucrărilor necesare în cultura cartofului.

Un rol însemnat în ansamblul de măsuri agrotehnice menite să ducă la sporirea producției de cartofi îl are pregătirea și îngrășarea terenului în vederea însămînțării. În unele regiuni ale țării, cum sînt Craiova, Galați, Timișoara, unde s-au luat din vreme măsurile necesare și s-a folosit din plin timpul prielnic, suprafețe însemnate de teren destinate culturii cartofilor au fost pregătite în bune condiții agrotehnice. În alte regiuni însă, ca, de exemplu, Suceava, Stalin, Baia Mare, lucrările pentru pregătirea terenului în vederea însămînțatului cartofilor sînt mult rămase în urmă. Ținînd seama de faptul că ploile căzute în ultimul timp au încetinit ritmul lucrărilor agricole, trebuie mobilizate toate forțele și mijloacele, trebuie folosit, zi și noapte, fiecare ceas bun de lucru la cîmp, pentru ca pregătirea și îngrășarea terenului destinat culturii cartofului — ca și celorlalte culturi — să se facă cît mai repede și în cele mai bune condiții agrotehnice.

O atenție deosebită trebuie dată folosirii la plantarea cartofilor a unui material de semănat de cea mai bună calitate. Experiența maeștrilor recoltelor bogate a dovedit că acolo unde s-au folosit la plantarea cartofilor tuberculi sănătoși, în greutate de cel puțin 50—70 de grame, iarovizați și aleși din soiurile cele mai potrivite pentru condițiile de sol și clima ale locului respectiv, s-au dobîndit sporuri de recoltă de 50—60 la sută față de recoltele obținute prin folosirea unui material de semănat care n-a fost selecționat și nici iarovizat. Trebuie spus însă că din vina organelor locale agricole și de stat, în unele regiuni, ca, de pildă, Iași, Bacău, Oradea, cultivatorii nu au încă asigurate cantitățile necesare de cartofi de sămînță. Față de această situație, este necesar să fie luate fără întîrziere cele mai energice măsuri pentru aprovizionarea cultivatorilor cu material de semănat de bună calitate, în așa fel încît aceștia să poată folosi fiecare ceas bun de lucru pentru grăbirea ritmului de plantare a cartofilor din soiurile timpurii și semitimpurii iarovizați.

Unul din principalele mijloace de sporire a producției de cartofi este aplicarea metodei înaintate de plantare în cuiburi așezate în pătrat. Experiența numeroșilor fruntași ai recoltelor bogate a arătat că prin aplicarea acestei metode, alături de respectarea celorlalte reguli recomandate de agrotehnică, se pot obține producții de două ori mai mari față de producțiile obținute cînd plantarea se face după metoda obișnuită. Așa, bunăoară, țăranii muncitori Sasu Ion și Groșari Radu din comuna Bălăceana, raionul Suceava, folosind metoda plantării în cuiburi așezate în pătrat au obținut fiecare cîte 52.000 kg de cartofi la hectar.

Prin folosirea acestei metode, lucru ce se poate face cu ușurință de către fiecare cultivator, se realizează o mare economie de muncă și se permite într-o măsură largă mecanizarea lucrărilor de întreținere. Arătînd țăranilor muncitori foloasele pe care le aduce plantarea cartofilor în cuiburi așezate în pătrat, inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să ducă o luptă susținută pentru ca în acest an, atît unitățile agricole socialiste, întovărășirile, cît și țăranii muncitori cu gospodării individuale să planteze cartofi după această metodă pe suprafețe cît mai mari.

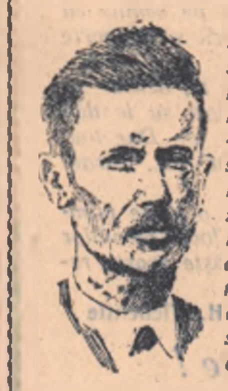
O importanță deosebită pentru mărirea producției de cartofi timpurii pentru consum și pentru producerea de sămînță de calitate în regiunile secetoase, o are metoda sovietică de plantare în vară a cartofilor, a cărei aplicare a constituit o adevărată cotitură în dezvoltarea culturii cartofului în țara noastră. Deși rezultatele obținute prin aplicarea acestei metode au arătat că se pot dobîndi recolte mari de cartofi și în regiunile secetoase ale țării noastre, totuși, atît direcțiile de resort din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cît și organele agricole și de stat locale nu au desfășurat o muncă de îndrumare suficient de susținută în rîndurile țărănimii muncitoare, pentru ca metoda plantării de vară a cartofului să fie privită cu toată încrederea și aplicată peste tot, acolo unde s-a dovedit că dă rezultate bune.

În vederea obținerii în acest an a unor producții sporite de cartofi, sarcini deosebit de însemnate revin organelor agricole de stat, inginerilor și tehnicienilor agronomi. Împletind cu pricepere recomandările științei agrotehnice cu experiența înaintată dobîndită de-a lungul anilor de către fruntașii recoltelor bogate, inginerii și tehnicienii agronomi au datoria să sprijine pe cultivatori pentru a aplica în mod rațional, în funcție de condițiile locale de climă și sol, metodele agrotehnice înaintate în cultura cartofilor.

Desfășurînd larg bătălia pentru obținerea în acest an a unor recolte bogate de cartofi în toate regiunile țării, oamenii muncii de pe ogoare vor contribui din plin la îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației de la orașe și sate, la asigurarea cu materii prime necesare industriei ușoare și alimentare și, prin aceasta, la întărirea economică a patriei noastre.

DIN SATELE PATRIEI NOASTRE

Oameni harnici

— În comuna noastră — mi-a spus secretarul sfatului popular din Puchenii Mari, raionul Ploești — nu-i greu să găsești oameni harnici. Dar dacă-i vorba să scrii despre un fruntaș, despre un om care-i pildă de vrednicie pentru întreaga comună, atunci musai să vorbești mata cu Gheorghe Lambă.

Așa am făcut. Am pornit-o prin burnița măruntă și rece — mai potrivită lui decembrie decît începutului de florar — și întrebînd vreo doi drumeți, am dat de casa lui Gheorghe Lambă.

Pe gospodar, nici în casă pe laviță, nici trăgînd mahorcă nu l-am găsit; ci în răsadniță, migălind printre firișoarele — abia răsărite — de roșii, vinete și ardei. Nu l-am întrerupt din lucru. Acolo, lîngă geamurile aburinde ale răsadnițelor, vorba s-a legat mai iute, mai nestînjenită...

— Mai harnic decît alții nu cred să fiu. Mai îndrăzneț, asta da — mi-a spus zîmbind Gheorghe Lambă. Uite, chiar cu grădina asta. Crezi oare că pînă acum 2-3 ani m-am ocupat vreodată de așa ceva? Nici gînd. Mi-a spus însă o dată agronomul că locul pe care-l am la Țancu ar fi tare potrivit pentru legume și că ar fi păcat să nu încerc. Cînd mi-am cumpărat tocurile de răsadnițe și geamurile unii făceau haz: — Uite-l pe nea Lambă, s-a apucat la bătrînețe să învețe meserie nouă! Nu m-am luat după gura lumii și mi-am văzut de treabă înainte. Drept e că în primul an nu prea am brodit-o. Treabă gingașă, ce vrei. Dar am mai întrebat pe agronom, am mai citit ceva broșuri și în anul ce trecu, cît crezi că am luat de la cooperativă pentru legumele predate? 6.000 de lei în cap, bașca zarzavaturile pentru casă. Ăi de rîdeau la început de mine s-au apucat acum și ei de grădinărie.

Ei, parcă cu semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat n-a fost la fel? A făcut anul trecut sfatul popular două marcatoare. La cămin, la conferințe, mulți ziceau că în primăvară seamănă și ei porumbul după metoda asta. Cînd a venit însă timpul, au început să se codească. L-au pus tot cum știau ei. Eu m-am uitat vreo zi, două cum au lucrat cei din întovărășire și, într-o dimineață, hai la cîmp cu marcatorul. Dă-i curmeziș, dă-i curmeziș, gata și însămînțatul. După mine s-au mai îndemnat și alții. Nu prea mulți, e drept. I-am dat porumbului trei prașile cu prășitoarea și două cu sapa, iar în toamnă am scos mîndrețe de recoltă: 3.400 kg. de boabe la hectar. Anul ăsta însă, pe puțin jumătate din sat o să semene porumbul în cuiburi așezate în pătrat.

Eu unul vreau să scot la vreo 5.000 kg de pe un hectar. Crezi oare că nu se poate? Ba se poate și se prea poate, ți-o spun eu. Pămîntul nu-i hapsîn. Dacă-l muncești așa cum trebuie, îți răsplătește înzecit truda.

Despre multe mi-a povestit în ziua aceea tovarășul Gheorghe Lambă. Dar nu numai după vorbe poți vedea că el este un om harnic, ci și după fapte, după succesele ce le-a dobîndit în muncile agricole din primăvara aceasta. Ovăzul și l-a însămînțat în mustul zăpezii. Grîul de toamnă bine îngrijit a început să înfrățească de ți-e mai mare dragul să-l privești. Cît despre porumb, are totul pregătit pentru a-l însămînța la timp.

Avea dreptate tovarășul de la sfat. Țăranul muncitor Gheorghe Lambă este într-adevăr un exemplu pentru tot satul.

S. LEONARD

Din preocupările unui fruntaș

Cînd lucrezi în „colectiv", munca e mai spornică.
Ajutat de cei doi nepoți ai săi, țăranul muncitor Gheorghe Gheorghiu din comuna Străoane, raionul Panciu, regiunea Bîrlad, meșter al recoltelor bogate, pregătește ramele pentru stupii de albine.

Pentru executarea la vreme a însămînțărilor

În regiunea Suceava, unde muncile de primăvară încep mai tîrziu decît în celelalte regiuni ale țării, au fost arate pînă acum 2.436 ha. și au fost însămînțate cu diferite culturi de primăvară 2.323 ha. Cele mai mari suprafețe au fost însămînțate în raioanele Botoșani, Trușești, Săveni și Dorohoi.

Fruntașii recoltelor bogate Ion Chiper din comuna Hlipiceni, Vasile Huțanu din Socrujeni, Ioan D. Simion din Reușeni și Gh. Bîrliga din Albești, raionul Trușești, sînt exemple pentru țăranii muncitori din raion la executarea în condiții agrotehnice superioare a lucrărilor agricole de primăvară.

Pentru executarea la vreme a însămînțărilor de primăvară, în regiunea Suceava au fost organizate 1.431 grupe de întrajutorare cuprinzînd 6.841 de țărani muncitori. În raionul Săveni, de pildă, au fost organizate 659 asemenea grupe, iar în raionul Dorohoi 367. Roadele acestor grupe de ajutor reciproc s-au făcut simțite încă din primele zile ale începerii muncilor pe ogoare.

Primele roade ale întrecerii

În comunele Buda, Colonești, Crăești și Avrămești, raionul Zeletin, lucrările agricole de primăvară se desfășoară cu multă însuflețire.

Hotărîți să obțină recolte sporite la hectar, unii dintre țăranii muncitori din Buda ca Vasile Neagu, Luca Vasile, Gheorghe Luca și Ion Isac, au ieșit la însămînțări de îndată ce ogoarele s-au zvîntat, însămînțînd orzul, ovăzul și mazărea.

În cinstea zilei de 1 Mai, țăranii muncitori din comuna Buda au chemat la întrecere patriotică pe cei din comunele vecine, pentru îndeplinirea lucrărilor agricole de primăvară în timpul cel mai scurt și în bune condiții agrotehnice.

Datorită elanului cu care se desfășoară întrecerea, țăranii muncitori din această comună au reușit să însămînțeze pînă la 30 martie peste 100 ha, dintre care 50 ha cu orz și 45 ha cu ovăz.

Fruntași la însămînțări sînt și membrii cercurilor agrotehnice, ca Ion Hiuhan, Ion Coadă, Neculai Darie, Ion Isac, Constantin Taga și alții. Dintre satele comunei, în fruntea întrecerii patriotice se situează satele Salahori și Putini.

Țăranii muncitori din satul Salahori, de pildă, au însămînțat peste 85 la sută din suprafețele destinate culturilor de orz, ovăz și mazăre, iar cei din Putini, în proporție de 72 la sută.

Cezar Buda
corespondent

Își apără ogoarele de inundații

Aproape în fiecare primăvară ogoarele multor țărani muncitori din comuna Glimboca, raionul Caransebeș, aveau de suferit de pe urma inundațiilor provocate de apele repezi ale rîului Bistra.

Pentru preîntîmpinarea acestor inundații, țăranii muncitori de aici s-au angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să execute prin muncă voluntară un canal, precum și unele îndiguiri pe malul rîului, în punctele joase și ușor inundabile.

Canalul, lat de 2 m și adînc de 1,50 m, a și fost săpat, iar pentru cimentarea digului, s-au transportat peste 800 m.c. de piatră, mai mulți dulapi de brad și însemnate cantități de pămînt.

Acum, pe terenurile amenințate altădată de furia apelor, țăranii muncitori din Glimboca au început cu încredere muncile de primăvară, însămînțînd diferite culturi, ca orz, floarea-soarelui și altele.

Opruț Zaharia
corespondent

Cu ajutorul mașinilor sovietice S. K. G.-6

S.M.T. Deta, regiunea Timișoara, a fost înzestrată în iarnă cu 2 mașini sovietice S.K.G.-6 pentru semănatul culturilor prășitoare în cuiburi așezate în pătrat.

Pentru ca noile mașini să fie folosite cu maximum de randament, conducerea stațiunii a luat din timp măsuri de instruire a mecanizatorilor.

Acum cîteva zile aceste mașini au fost folosite la însămînțatul florii-soarelui, una la gospodăria colectivă din Soca, cealaltă la gospodăria colectivă din Toager.

Munca se desfășoară sub îndrumarea inginerului Morovan Ion, care a făcut și școlarizarea mecanizatorilor. Norma de 11 ha stabilită pe fiecare mașină a fost îndeplinită din prima zi, în următoarele zile fiind chiar depășită.

Cu noile mașini S.K.G.-6 mecanizatorii de la S.M.T. Deta vor însămînța la aceste două gospodării, cît și la cea din Deta, peste 430 ha de porumb.

Ing. Gh. Pîrlog
corespondent

Prin folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor

Încă de la începutul campaniei agricole de primăvară, tractoriștii din brigada a VII-a de la S.M.T. Zorleni, regiunea Bîrlad, și-au depășit cu însemnate procente normele de lucru.

Numai în 4 zile, ei au realizat 29,9 la sută din planul brigăzii privind arăturile și însămînțările de primăvară.

În fruntea întrecerii socialiste, care în cinstea zilei de 1 Mai se desfășoară cu avînt sporit, s-au situat tractoriștii Chiriac Constantin și Severin Vasile. Aceștia au realizat fiecare cîte 32,5 hantri în loc de 12 hantri cît avea planificat fiecare. Ei execută lucrări de bună calitate, ceea ce le-a adus mulțumiri din partea membrilor gospodăriei colective din Bălăbănești, pe ale căror ogoare lucrează.

Pentru a însămînța culturile de primăvară în timpul cel mai potrivit, mecanizatorii acestei brigăzi folosesc întreaga capacitate de lucru a tractoarelor. Astfel, ei folosesc la semănat un cuplu de trei semănători, cu ajutorul căruia își depășesc norma de lucru cu 200 la sută.

I. Toader
corespondent

OMUL sfințește locul

Rareori gara Tariverde a adăpostit atîta lume ca în ziua aceea cînd mecanizatorii, colectiviștii și țăranii muncitori din Cogealac au venit să întîmpine brigada Eroului Muncii Socialiste, Vasile Voichiță. Răspunzînd chemării partidului, această brigadă fruntașă venea tocmai din cealaltă parte a țării, de la Sînnicolaul Mare, pentru a împărtăși din experiența ei bogată și tractoriștilor de la S.M.T. Cogealac.

Din primele ceasuri ale sosirii lor, oaspeții s-au simțit înconjurați de dragostea și respectul celor din Cogealac.

Doar Covăseală Petre, șeful brigăzii codașe de la S.M.T. Cogealac, clătina din cap cu neîncredere:

— Hei, brigada lui Voichiță a făcut ea treabă bună acolo în Ardeal. Dar aci altu-i pămîntul! Mai greu de lucrat. Parcă văd cum o să le rămînă și lor tractoarele în brazdă. Deși eu nu le doresc acest lucru. Dimpotrivă, le urez spor la muncă! a adăugat el.

*

Dinspre mare străbate vuietul prelung al valurilor sfărîmate. În vale, satul doarme somn adînc. Pe cerul întunecat, cenușiu, se bulucesc nori grei. Nici stelele, nici luna nu ne luminează calea.

Doar colo, departe, de după o creastă de deal, au răsărit doi luceferi. Apoi încă doi... Luceferi pe ogoarele fără hotare ale colectivei... Sînt farurile tractoarelor din brigada lui Voichiță. Lucrează schimbul de noapte.

Ne apropiem de tabăra de cîmp a brigăzii. Iată o mică ferestruică luminată. Este „căsuța" vagon-dormitor a tractoriștilor. Înăuntru, totul sclipește de curățenie. Într-un godin mic duduie focul. Pe o măsuță, aparatul de radio a amuțit, pentru a nu tulbura somnul bine meritat al tractoriștilor din schimbul de peste zi.

Este miezul nopții... Duduitul de tractoare se aude din ce în ce mai aproape...

*

...S-a luminat de ziuă. Cei ce s-au odihnit peste noapte, tractoriștii din schimbul întîi, sînt gata să preia munca.

În timp ce pontatorul Ștefan Hațeganu jalonează noi porțiuni de teren, șeful de brigadă Voichiță controlează fiecare tractor, verifică nivelul uleiului, urmărește cum se face gresarea, filtrarea motorinei și controlează dacă suruburile plugurilor sînt bine strînse. Apoi dă comanda reînceperii lucrului, scurt, milităresc. Mașinile de oțel se urnesc, pufăind... Steagurile încep să fîlfîie. Tînărul acesta oacheș, al cărui tractor a țîșnit primul, este fruntașul Bogdan Gheorghe. Pentru a folosi chibzuit capacitatea de lucru a tractorului, el a cuplat la K.D.-ul pe care-l conduce două semănători urmate de grape. Aceasta l-a ajutat să-și depășească norma de lucru cu peste 120 la sută.

Ceilalți tractoriști din schimbul lui, Cosma Nicolae, Libor Dana și alții, execută arături. Muncesc cu tragere de inimă, cu pricepere și conștiinciozitate.

— De cînd sînt n-am pomenit o arătură atît de bună, spune plin de admirație Ion Florea, președintele gospodăriei colective.

Și are dreptate. Arătura era adîncă de 18—20 cm, așa cum scrie la carte. În urma plugurilor și grapelor de fier, terenul rămînea neted și bine mărunțit.

— Tractoriștii noștri de la Cogealac, mai cu seamă cei din brigada lui Covăseală, știi ce făceau? — ne mărturisește președintele — trăgeau brazde adînci de 20 cm doar cît sta lîngă ei brigadierul de cîmp sau pontatorul. Cum rămîneau singuri, cum ridicau plugurile mai la suprafață ca să meargă mai ușor. Alergau după depășiri ușoare de normă în dauna calității arăturii. Dacă-i prindeai, ridicau din umeri: „Ce să facem, frate? E pămînt prost, pietros". Dar eu mă întreb: cum se face că pentru brigada lui Voichiță pămîntu-i bun și munca are spor?

...În zilele ce au urmat șefii de brigadă de la S.M.T. Cogealac au venit toți să vadă cum lucrează brigada lui Vasile Voichiță. Le-a plăcut îndeosebi disciplina care domnește în această brigadă și buna organizare a muncii. Mai întîi Vasile Voichiță a stabilit itinerariile cele mai scurte de la o tarla la alta — ceea ce aduce o mare economie de timp în cursul lucrărilor — și a văzut care-i relieful terenului, pentru ca tractoriștii să folosească cu chibzuință vitezele cele mai potrivite. Ei respectă întocmai normativul de îngrijiri tehnice și regulile privitoare la manipularea carburanților. Lucrînd astfel, ei prelungesc viața tractoarelor ce le sînt atît de dragi.

— Ce mai ai de spus acum, frate Covăseală? — l-a întrebat rîzînd Sîrbu Marin, șeful unei alte brigăzi. Ziceai că nici brigada lui Voichiță n-o să facă prea mare ispravă pe aci pe la Cogealac. După cum vezi, de la 23 la 30 martie, în șapte zile, a făcut 360 de hantri, adică aproape jumătate din hantraiul ce le-a fost fixat pentru întreaga campanie de primăvară...

*

Exemplul brigăzii lui Vasile Voichiță a dat repede roade. Iată, de pildă, brigada a 13-a de la S.M.T. Cogealac, care lucrează pe ogoarele colectiviștilor din Săcele.

Tractoristul acesta puținel la trup, cu sprîncenele stufoase și încruntate, a reușit, lucrînd cu un cuplu de două semănători, să-și realizeze în numai 7 zile planul de lucru pe întreaga campanie. Îl cheamă Munteanu Gheorghe.

— De la tovarășul Vasile Voichiță brigada noastră a învățat multe lucruri folositoare — ne spune el cu admirație. Acum, în fiecare seară cînd ne întoarcem la tabăra de cîmp, curățim cu grijă tractoarele. Ne încăpățînăm să le facem să sclipească cum sclipesc cele ale brigăzii lui nea Voichiță. Curățăm cu atenție fiecare gresor în parte, apoi gresăm locurile de ungere. Cărucioarele și senilele le gresăm cu vaselină amestecată cu valvolină. După ce am terminat de executat îngrijirea tehnică a tractoarelor și mașinilor, tov. Sîrbu Marin, șeful brigăzii noastre, ne repartizează sarcinile pentru a doua zi. Mare atenție dăm acum și alimentării motorului. Nu-i mai punem decît motorină bine filtrată.

Nu numai tractoristul fruntaș Munteanu Gheorghe, ci toți tractoriștii și șefii de brigadă de la S.M.T. Cogealac au multe de spus atunci cînd povestesc despre felul cum aplică cele învățate de la Eroul Muncii Socialiste, Vasile Voichiță, și brigada lui.

Primăvara aceasta, ei luptă cu puteri sporite pentru cîștigarea marii bătălii din prima campanie agricolă a anului.

GHEORGHE JEANGOCIU

Să folosim fiecare oră bună de lucru în cîmp!

Ploile căzute în ultimul timp au încetinit ritmul lucrărilor agricole de primăvară și mai ales al semănatului culturilor din prima urgență: orz, ovăz, mazăre etc. Ținînd seama că într-un timp scurt, oamenii muncii din agricultură au de însămînțat mari suprafețe de teren, ei trebuie să folosească zi și noapte fiecare oră bună de lucru la cîmp.

Pe terenurile de pe care apa se scurge mai ușor se pot face arături nu numai pentru culturile care se seamănă acum, ci și pentru porumb, bumbac și alte culturi care se vor semăna mai tîrziu.

Cînd ploaia încetează chiar numai cîteva ore pe zi, în terenurile arate din toamnă sau primăvara timpuriu să se folosească orice moment și să se grăbească semănatul culturilor timpurii. Nu este bine să se facă semănatul în terenurile puternic îmbibate cu apă.

Țăranii muncitori pot să termine acum o serie de lucrări — curățatul și tratatul semințelor, să facă schimbul de semințe — pentru ca să nu mai piardă timp atunci cînd se poate lucra în cîmp. În livezi se pot curăți pomii de uscături și de cuiburi de omizi, se poate săpa sub coroană și pune bălegar. Viile trebuie dezgropate în timpul cel mai scurt, deoarece umezeala prea mare din pămînt face să se clocească ochii de pe coarda de viță, ceea ce duce la micșorarea recoltei.

Asigurarea unei producții sporite de iarbă pe pășuni și fînețe se poate obține numai printr-o bună îngrijire a acestora. De aceea, chiar pe vreme de ploaie, trebuie făcute o serie de lucrări de îngrijire, ca împrăștierea mușuroaielor, curățitul de mărăcini, cioate, pietre etc. Cînd pămîntul se zvîntă trebuie făcut grăpatul. Nu este bine să se scoată la pășunat animalele mari, pentru că pămîntul este moale și iarba piere acolo unde calcă acestea.

Inginerii și tehnicienii agronomi, organizațiile de partid de la sate și sfaturile populare comunale au datoria să ducă o intensă muncă de lămurire printre țăranii muncitori, ca ei să folosească fiecare oră bună de lucru în cîmp și să facă lucrările agrotehnice ținînd seama de condițiile locale din fiecare comună și de pămîntul fiecărei gospodării în parte.

Brigada artistică de agitaţie din Ţigmandru

Era spre asfinţit. La grădiniţa de copii a gospodăriei colective, educatoarea îi pregătea de drum pe cei mici. Acum, acum, aveau să vină părinţii să-i ia acasă.

Cea dintîi a venit colectivista Ciotloş Dorina

— Se termină azi însămînţările, aşa cum a fost vorba? o întrebă nerăbdătoare educatoarea.

— Terminăm, terminăm! Peste vreo două ceasuri sîntem gata, îi răspunse voioasă femeia.

Educatoarea este şi directoarea căminului cultural din comună împreună cu Moraru Maria, responsabila brigăzii de agitaţie, pregătise pentru ziua în care colectiviştii aveau să termine însămînţările din epoca întîi un program frumos, pe care brigada să îl-l prezinte pe cîmp, chiar la locul de muncă.

In scurt timp, brigada de agitaţie se adună. Venise Dudaş Mihai, solista Bell Grete, prezentatorul Groşu Nicolae şi mulţi alţii.

Cînd artiştii amatori ajunseră pe ogoarele gospodăriei, colectiviştii numai bine terminau lucrul. Venirea brigăzii a fost prilej de mare bucurie.

Schuller Frida împreună cu Bell Grete, acompaniate de întreaga brigadă, au interpretat cîntecul „Hai bădiţă la arat". Colectiviştii au apreciat mult cîntecul satiric „Sep şi Kati", din cuprinsul căruia se desprinde importanţa aplicării metodelor agrotehnice. In cîntecele şi aplauzele celor de faţă, Simion Gheorghe, un talentat dansator, a executat cîteva dansuri populare romîneşti. Tot el a interpretat apoi cu măiestrie, în ritmul dansului popular, cîteva aspecte din muncile agricole: arat, grăpat şi semănat.

Cîntecele artiştilor din brigadă au atras şi pe mulţi ţărani muncitori cu gospodării individuale din apropiere.

Se înserase de-a binelea cînd spectatorii, împreună cu brigada de agitaţie, au pornit spre sat. Oamenii uitaseră oboseala de peste zi. Erau toţi voioşi şi făceau planuri. Colectiviştii îşi exprimau hotărîrea de a fi mereu fruntaşi, iar ţăranii muncitori cu gospodării individuale, care pînă atunci pregetaseră să iasă la însămînţări, se angajară să urmeze exemplul colectiviştilor şi să nu mai piardă nici o zi prielnică de lucru.

★

Au venit zilele ploioase şi ritmul muncilor de primăvară a fost încetinit. Brigada artistică de agitaţie din comuna Ţigmandru, raionul Sighişoara, nu şi-a întrerupt însă activitatea.

Iat-o acum la căminul cultural, prezentînd un frumos spectacol. Ţăranilor muncitori le place mult sceneta „Cine rîde la urmă..." Cei care încă nu s-au convins de importanţa metodelor agrotehnice pot învăţa multe din această sceneta. Eroii piesei sînt: un inginer agronom şi doi ţărani muncitori din comună: fruntaşul Petrişor Teodor şi Punca Vasile care încă nu s-a împrietenit cu metodele agrotehnice. Dacă la început îl vedem pe Punca Vasile cum rîde de Petrişor Teodor care s-a hotărît să-şi muncească pămîntul într-un chip nou, după metode agrotehnice, spre sfîrşitul scenetei, cînd Teodor strînge de pe ogorul său mult mai mult rod, lui Punca îi cam piere pofta de rîs...

Şi ţăranului muncitor Velegut Nicolae, care nu numai că nu a început să are, dar nici nu şi-a reparat uneltele, brigada i-a pregătit o bucată specială în program „Păţaniile lui Velegut Nicolae", care a fost interpretată cu umor de Dudaş Mihai....

Soliştii brigăzii au interpretat apoi în cinstea fruntaşilor din campania de primăvară diferite cîntece populare romîneşti, germane şi sovietice, cerute de aceştia.

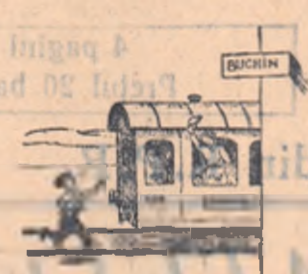
Pentru a sprijini campania agricolă de primăvară, brigada artistică de agitaţie din comuna Ţigmandru, raionul Sighişoara, pregăteşte acum un nou program.

Prin cîntece şi vorbe pline de haz şi tîlc, această brigadă contribuie la popularizarea experienţei fruntaşilor şi ajută la îndreptarea greşelilor din munca şi viaţa oamenilor din comună.

CECILIA FRIMU

CORESPONDENŢII NE SEZISEAZĂ

Tovarăşa Murgu şi... agrotehnica

— Tovarăşă Murgu!! To-va-ră-şă Murgu..u..uu!! Glasul omului de serviciu de la sfatul popular al comunei Buchin răsună cu ecouri prelungite, dar nu-i răspunde nimeni.

— Hei, bre omule, ce te-a apucat de bocăneşti aşa cu noaptea-n cap? iese furioasă din casă gazda tehnicienei. Degeaba strigi. Tehniciana a plecat de ieri după amiază la Caransebeş!

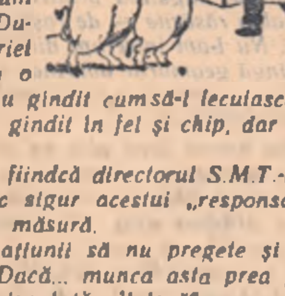
Scena aceasta s-a petrecut acum cîteva zile în comuna Buchin, raionul Caransebeş. Tehniciana agricolă, aflînd că preşedintele sfatului popular, tov. David Dobre, a convocat o şedinţă de analiză a felului cum se desfăşoară în comună muncile agricole de primăvară, a considerat pe semne că e mai important să plece la... Caransebeş decît să ia parte la şedinţă.

Dar astfel de scene au loc mai în fiecare zi, acasă la tehniciana agricolă. O caută ţăranii muncitori să le dea cîte o îndrumare, căci doar muncile sînt în toi. Dar tov. Murgu Maria e mereu „în interes de serviciu" la... Caransebeş.

E timpul ca tov. Murgu Maria să lase la o parte plimbările fără rost. Locul său de lucru e în mijlocul ţăranilor muncitori şi pe ogoare, acolo unde se hotărăşte soarta recoltei, nu pe străzile oraşului Caransebeş.

H. Vichentie

Aşa nu se mai poate!

Ce s-au mai bucurat mecanizatorii de la S.M.T.-Sînicolaul Mare cînd, pe lîngă staţiunea lor, a luat fiinţă o gospodărie anexă. Şi mai veseli au fost însă cînd scroafele gospodăriei au fătat cei 80 de purcei. Dar purceii au început să moară. Şi cum să nu moară, cînd Munteanu Dumitru, responsabilul gospodăriei anexe, îi lasă nemîncaţi cîte o zi şi jumătate. Tractoriştii s-au gîndit cum să-l lecuiască pe responsabil de nepăsare. S-au gîndit în fel şi chip, dar încă n-au găsit o soluţie potrivită.

Şi se mai gîndesc şi acum, fiindcă directorul S.M.T.-ului, care i-ar putea găsi un leac sigur acestui „responsabil" fără răspundere, nu ia nici o măsură.

Noi sfătuim conducerea staţiunii să nu pregete şi să-i zică o dată lui Munteanu: „Dacă... munca asta prea greu te apasă, altuia mai vrednic locul tău îl lasă".

Dar să-i zică mai repede, pînă nu mor toţi purceii.

P. Olaru

La „postul de observaţie"

In via de la sectorul IV al gospodăriei agricole de stat Ceptura, regiunea Ploeşti, domneşte o mare dezordine. In jurul sediului, murdărie şi unelte răvăşite. In vie, araci împrăştiaţi în toate părţile, via aproape toată îngropată în loc să fie dezgropată şi tăiată, iar la lucru, doar cîţiva muncitori. S-ar părea că acest sector nici n-are brigadieri, îmi spuneam, cînd deodată, dinspre cramă, se auzi strigînd:

— Ioaneee... vezi că răneşti coardele viei cu sapa.

— Gheorgheee... Ce-i cu atîtea coarde lăsate pe butucul acela... ş.a.m.d.

Covalciuc Valentin, brigadierul sectorului viticol, înfipt la „postul de observaţie" (o fereastră deasupra cramei) dădea... asistenţă oamenilor ce lucrau în vie, după care se retrăgea din nou la masa de „lucru", unde-l aştepta ca de obicei cîteva sticle de vin şi un pahar. Pe semne ca să se inspire asupra unor noi metode pe care să le aplice în sectorul său de activitate.

Să vedem însă, ce metodă va folosi conducerea gospodăriei pentru a-l determina pe brigadierul viticol să renunţe la „sistemul" său original de îndrumare şi control a lucrărilor.

Gh. Ignea

Să preîntîmpinăm acţiunea dăunătoare a îngheţurilor şi brumelor tîrzii

Curenţi reci de aer veniţi dinspre nord-est au făcut ca temperatura să scadă mult în ultimul timp — noaptea ajungînd chiar pînă la zero grade — iar în regiunile nordice din ţara noastră să cadă zăpada.

Temperatura continuînd să se menţină rece, în unele zile fiind chiar în scădere, se pot produce îngheţuri tîrzii de primăvară, foarte dăunătoare pentru pomi, vie şi culturi de legume.

Pentru apărarea culturilor de legume, cît şi a plantaţiilor de pomi şi de viţă de vie, trebuie să se ia măsuri urgente atît în unităţile agricole socialiste, cît şi în fiecare gospodărie individuală.

O măsură lesne de luat în orice gospodărie şi care dă rezultate foarte bune o constituie crearea unor perdele de fum. Fumul are proprietatea de a împiedica pierderea căldurii din sol prin radiere şi în acelaşi timp de a încetini procesul de evaporare a apei din sol. Perdelele de fum se produc prin arderea închisă a unor grămezi de gunoi care au 1,5—2 m diametru şi 1—2 m înălţime. Pentru ca focul să se aprindă uşor şi arderea să fie înceată şi continuă, grămezile se construiesc astfel: se bate în pămînt un par şi în jurul lui se aşează o cantitate mică de paie uscate, peste care se pun apoi vreascuri sau lemne. Aceste materiale se acoperă cu bălegar păios şi umed care poate fi amestecat şi cu frunze. Deasupra se mai aşează un strat de buruieni, frunze, vreji de cartofi etc. şi peste ele un strat subţire de pămînt. Pentru aprinderea grămezii se scoate parul din mijloc şi în locul lui se introduce un somoiog de paie aprins. In nopţile senine cînd înspre ziuă termometrul arată o scădere treptată de temperatură pînă la + 1°, se aprind grămezile şi se face o perdea de fum continuă care trebuie să dureze cel puţin două ore după răsăritul soarelui. Pentru a feri pomii de căldură prea mare sau de foc, grămezile se vor face de-a lungul drumurilor sau pe intervalele dintre rîndurile de pomi, în nici un caz sub pomi.

La un hectar, fie de grădină, de livadă sau de vie, se fac cel puţin 50—60 de grămezi de acest fel.

Culturile de legume care nu ocupă suprafeţe mari pot fi apărate contra îngheţurilor şi prin acoperirea răsadurilor cu paie, rogojini, carton sau clopote de hîrtie. In cazul culturilor de pe pămînt uscat se recomandă ca acestea să fie irigate seara sau să se creeze deasupra grădinii o ceaţă artificială prin pulverizarea fină a apei cu ajutorul instalaţiilor de ploaie artificială. Aceasta, deoarece prin udare solul se păstrează mai cald, putînd proteja într-o oarecare măsură plantele împotriva îngheţurilor. Culturile care au fost atinse de temperaturi scăzute trebuie udate imediat dimineaţa înainte ca temperatura aerului să se ridice deasupra lui zero grade.

Pericolul îngheţurilor tîrzii este mai accentuat în regiunile de deal. Primele măsuri se vor lua acolo unde pomii şi viţa de vie au început vegetaţia mai intens, iar în ce priveşte grădinile de legume, acolo unde răsadurile sînt mai puţin înrădăcinate. De asemenea, trebuie ştiut că terenurile mai joase (văile, luncile rîurilor) sînt mai expuse îngheţului, deoarece aerul rece, fiind mai greu, se lasă în jos.

Inginerilor şi tehnicienilor agronomi le revine îndatorirea de a îndruma şi controla munca pe teren, arătînd cultivatorilor cum să-şi ferească livezile, viile şi grădinile de efectul dăunător a eventualelor îngheţuri şi brume tîrzii.

Ing. MARIN MIHALACHE
de la Institutul agronomic „N. Bălcescu"-Bucureşti

In sprijinul activităţii artistice la sate

Echipele de teatru şi brigăzile artistice de agitaţie din satele şi comunele regiunii Constanţa se pregătesc cu însufleţire pentru faza raională a concursului. In această acţiune, artiştii amatori primesc un preţios sprijin din partea colectivului Teatrului de Stat din Constanţa. Astfel, răspunzînd chemării secţiei culturale a sfatului popular regional, colectivul Teatrului de Stat din Constanţa a organizat în zilele de 23, 24 şi 25 martie în fiecare reşedinţă de raion cîte un curs de îndrumare cu instructorii echipelor de teatru şi ai brigăzilor artistice de agitaţie. Tovarăşii Ion Diacu, director de scenă, Ion Drugan şi Petru Mihail, asistenţi ai direcţiei de scenă, şi actriţele Marcela Aruncuteanu Sasu, Zoe Caraman Diacu şi Suzea Zamfira au ţinut conferinţele: „Despre repertoriul unei echipe de teatru şi analiza regizorală a unei piese", „Munca actorilor pentru crearea personajului" şi „Probleme de scenografie pentru montarea unui spectacol pe o scenă mică". Conferinţele au fost urmate de seminarii, în cadrul cărora s-au dezbătut problemele tratate.

Pentru ca artiştii amatori să-şi poată însuşi cît mai temeinic cunoştinţele teoretice căpătate cu acest prilej, s-au făcut unele aplicaţii practice la care şi-au dat concursul brigada artistică de agitaţie din comuna Peştera, raionul Medgidia, echipa Casei raionale de Cultură din Hîrşova şi alte formaţii artistice.

Deosebit de aceste cursuri, colectivul Teatrului de Stat din Constanţa a prezentat în reşedinţele de raion şi în numeroase comune spectacole atît din repertoriul propriu, cît şi din repertoriile brigăzilor artistice de agitaţie, realizîndu-se astfel valoroase schimburi de experienţă.

Romeo Profit
corespondent

Pentru biblioteca agricultorului

Puţini sînt astăzi ţăranii muncitori care să nu aibă în casă rînduite cu grijă măcar cîteva cărţi agrotehnice. Invăţînd din ele, ei alătură propriei lor experienţe cuceririle ştiinţei şi, folosindu-le pe amîndouă deopotrivă, smulg pămîntului rod mai bogat.

In Editura agro-silvică de stat au apărut de curînd noi cărţi care vor fi de mare ajutor ţăranilor muncitori în lupta lor pentru obţinerea unor recolte din ce în ce mai bogate. Iată două din aceste cărţi:

„Cum putem obţine recolte bogate la sfecla de zahăr"

Ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii a dus la mărirea considerabilă a consumului de zahăr şi deci la necesitatea extinderii suprafeţelor cultivate cu sfeclă de zahăr.

Sporirea producţiei de sfeclă de zahăr trebuie să se facă însă nu numai prin extinderea suprafeţelor cultivate cu această plantă, ci mai ales prin sporirea recoltei la hectar. Cartea de mai sus explică regulile agrotehnice a căror folosire duce la obţinerea unor producţii mari de sfeclă de zahăr la hectar.

Aplicînd cu încredere regulile recomandate în carte, cultivatorii de sfeclă de zahăr îşi vor asigura mari venituri, contribuind totodată la o mai bună aprovizionare a populaţiei.

De aceea este bine ca broşura „Cum putem obţine recolte bogate la sfecla de zahăr" să nu lipsească din casa nici unui cultivator al acestei plante.

„Cum putem obţine recolte bogate de porumb"

In numai 12 pagini ilustrate cu numeroase fotografii şi desene, ce explică textul, broşura învaţă pe cultivatorii de porumb regulile agrotehnice pe care le pretinde această plantă. In broşură se insistă îndeosebi asupra însămînţării porumbului în cuiburi aşezate în pătrat şi asupra polenizării artificiale suplimentare metode prin care se obţin însemnate sporuri de recoltă.

Totodată broşura combate unele practici învechite, ca muşuroitul şi răritatul, arătînd pagubele pe care ele le aduc.

Meritul broşurii constă şi în faptul că dă îndrumări diferenţiate ţinînd seama de condiţiile de sol şi climă din diversele regiuni naturale ale ţării.

Să creştem viermi de mătase

Intre celelalte îndeletniciri gospodăreşti, creşterea viermilor de mătase aduce, fără cheltuieli mari şi fără muncă grea, un venit sigur într-un timp foarte scurt.

Timpul cel mai prielnic pentru creşterea viermilor de mătase este luna mai, cînd frunza de dud este tînără, hrănitoare şi gustoasă.

Pentru a creşte viermii ce rezultă dintr-o cutie de sămînţă (10 gr sămînţă) ne trebuie 10 duzi mari sau 15 mai mici. Hrănirea viermilor nu durează mult (30-35 zile) dar cere în schimb grijă şi stăruinţă.

Ca să obţinem viermi în primele zile ale lunii mai, trebuie să punem sămînţa la clocit, încă de la mijlocul lunii aprilie. Sămînţa se aşează pe o masă, răsfirată într-o cutie lată de carton. Camera va trebui zilnic încălzită puţin astfel ca temperatura să se ridice treptat, în 10 zile, de la 13—14 grade la 23—24 grade. Această temperatură o menţinem pînă ies viermişorii.

Nu este bine să punem sămînţa la clocit învelită sau aşezată pe sobă, deoarece în felul acesta obţinem viermi mai plăpînzi care se îmbolnăvesc uşor.

Cei dintîi viermişori apar după 15—17 zile de la începutul clocirii, adică în primele zile ale lunii mai. In acest timp înfrunzesc şi duzii.

Hrănirea viermilor începe de îndată. La ieşirea din sămînţă, viermii dintr-o cutie ocupă un spaţiu redus (1 m.p.). Pe măsură ce cresc, trebuie să-i rărim, mărindu-le suprafaţa de creştere pînă la 22—25 m.p. şi chiar mai mult. Dacă sînt prea înghesuiţi, viermii nu pot să mănînce, nu pot să respire şi pînă la urmă se îmbolnăvesc. De aceea, pentru creşterea viermilor avem nevoie de o cameră spaţioasă (35—40 m.c. pentru o cutie de sămînţă), uscată, cu ferestre largi şi cu sobă bună de cărămidă. Camera trebuie curăţită din timp, văruită şi dezinfectată cu formol sau cu pucioasă.

Hrănirea viermilor se face pe paturi suprapuse sau pe rafturi construite anume în acest scop. Paturile sau rafturile se pot confecţiona nu numai din scînduri, ci şi din alte materiale ca: şipci, nuiele şi chiar tulpini de floarea-soarelui sau stuf. Important este ca aceste materiale să fie curate şi bine uscate.

Viermii trebuie hrăniţi regulat, de 6—8 ori pe zi, întotdeauna la aceleaşi ore, cu frunze curate şi proaspete. Trebuie să avem grijă ca frunzele să nu fie umede. Cît timp viermii sînt mici, le dăm frunza cea mai tînără, abia ieşită din muguri.

Pentru ca viermii să se poată dezvolta mai bine, este necesar să menţinem în cameră o temperatură de 23—24 grade. In acest scop, la început, cînd vremea e mai rece, se va face cîte puţin foc în sobă, iar mai tîrziu, către sfîrşitul lunii mai, dacă încep căldurile mari, se va pune la ferestre hîrtie albă ca să nu intre prea mult soare.

Aerisirea regulată a camerei este o condiţie principală pentru păstrarea sănătăţii viermilor. De asemenea, din două în două zile se va primeni aşternutul viermilor, adică vom muta viermii pe paturi şi hîrtii curate.

In timpul creşterii, viermii de mătase trec prin 5 vîrste separate şi prin 4 somnuri. Fiecare vîrstă durează cam 5—6 zile, iar un somn cam 24 de ore. Dacă în timpul vîrstelor cînd ei caută frunza trebuie să-i hrănim regulat, în timp ce dorm grija noastră trebuie să fie de a-i lăsa nemişcaţi.

După o lună de zile, viermii încep să-şi caute loc pentru urzirea gogoşilor. Atunci este momentul să aşezăm pe paturi tufe curate pentru îngogoşare: mănunchiuri de plante ierboase lungi, paie de cereale, paie de mătură sau crenguţe de stejar, de salcîm, de castan etc. După ce se urcă pe tufele de îngogoşare, viermii trebuie lăsaţi în linişte. Ei îşi urzesc acum căsuţa (gogoaşa) de pe care noi vom depăna apoi fire de mătase. De acum înainte, singura grijă a sericicultorului (crescător de viermi de mătase) este să asigure în camera viermilor linişte şi aer proaspăt.

După 8—10 zile, recolta de gogoşi ne va răsplăti pentru munca depusă. In mijlociu, dintr-o cutie de 10 gr de sămînţă se pot recolta 15—16 kg de gogoşi, adică 1 kg jumătate de mătase, ceea ce înseamnă 18—20 m. de ţesătură de mătase. In condiţiile cele mai bune de creştere şi hrănire a viermilor se poate obţine chiar o cantitate dublă de gogoşi. Şi toate acestea, după cum vedem, numai într-o lună de muncă nu tocmai grea.

MOLDOVEANU XENIA
lector la Facultatea de Zootehnie

Să organizăm cît mai multe stîni cooperatiste

De continua sporire a numărului de animale şi creşterea productivităţii lor depinde în mare măsură buna aprovizionare a oamenilor muncii cu produse alimentare şi a industriei uşoare cu materii prime. Partidul şi guvernul acordă o deosebită atenţie dezvoltării sectorului zootehnic.

Un loc de seamă în domeniul creşterii animalelor îl ocupă şi sectorul ovin. In ţara noastră sînt largi posibilităţi de sporire a numărului de oi şi de îmbunătăţire a raselor. Hotărîrea guvernului şi partidului cu privire la îmbunătăţirea sistemului de contractare şi achiziţiile de animale, păsări şi produse animale acordă avantaje deosebit de însemnate producătorilor agricoli care încheie contracte cu statul. Asemenea avantaje sînt create prin Hotărîre şi crescătorilor de oi.

Pentru a se putea bucura cît mai mult de aceste avantaje, crescătorii de oi au posibilitatea să se asocieze în vederea îngrijirii oilor pe timpul verii în cadrul stînelor cooperatiste. Stînele cooperatiste sînt asociaţii simple, organizate pe lîngă cooperativele săteşti. In aceste asociaţii, ţăranii muncitori — pe baza liberului consimţămînt — îşi strîng laolaltă oile pentru a le îngriji cît mai bine şi a obţine de la ele produse cît mai multe.

Stînele cooperatiste asigură ţăranilor muncitori multe avantaje. In cadrul acestor stîni, oile sînt bine îngrijite, pe o păşune corespunzătoare. In acelaşi timp, ţăranii muncitori sînt scutiţi de a-şi pierde timpul din perioada de vară cu paza oilor. Pe lîngă aceasta, producătorii asociaţi, pe baza înţelegerii între adunarea generală a asociaţilor şi cooperativă, primesc din partea stînilor cooperatiste cantităţi de lapte sau produse lactate mai mari decît cantităţile care le reveneau în trecut cînd oile lor erau păzite de diferiţi ciobani particulari.

Aşa, de pildă, ţăranii muncitori din comuna Bucecea, regiunea Suceava, care şi-au îngrijit anul trecut oile la stînile cooperatiste care au funcţionat în comună au primit cîte 12 kg de caş de fiecare oaie, plus importante cantităţi de urdă.

Dar nu numai acestea sînt foloasele pe care le au ţăranii muncitori care dau oile lor în grija stînelor cooperatiste. In perioada fătării oilor, ei au dreptul să primească la preţ redus pentru fiecare litru de lapte de oaie, care, potrivit înţelegerii dintre ei şi cooperativă, revine ca parte cooperativei, cîte 0,300 kg de tărîţe în cazul că stîna se află în terenuri de şes şi 0,300 kg de tărîţe plus 0,300 kg porumb cînd stîna este situată într-o regiune muntoasă. De pildă, dacă un ţăran muncitor asociat are în cadrul stînei cooperatiste un număr de 5 oi cu lapte şi dacă adunarea generală a stabilit ca cooperativa să primească în contul cheltuielilor de întreţinere a oilor pentru fiecare oaie cîte 15 litri de lapte, atunci producătorul respectiv va primi pentru laptele predat de la cele 5 oi ale sale 22,500 kg de tărîţe la preţul de 0,50 lei kilogramul în cazul cînd comuna se află într-o regiune de şes, iar dacă comuna se află într-o regiune de munte, el va primi în total 45 kg de tărîţe şi porumb la preţul oficial de vînzare.

Un alt avantaj de care se bucură ţăranii muncitori asociaţi este şi acela că ei pot să-şi procure prin cooperativă, în cadrul comerţului de întîmpinare, mărfurile industriale de care au nevoie. Ei vor putea cumpăra, de pildă, mărfuri rezervate contractanţilor în valoare egală cu 40 la sută din valoarea produselor lactate cuvenite cooperativei de la oile mulgătoare care se află în stîna cooperativei respective. De asemenea, ţăranii muncitori se mai bucură de o reducere de 10 la sută din cota de lapte ce o datorează statului pentru oile mulgătoare aduse în cadrul stînei cooperatiste.

Pentru a-i îndemna pe ţăranii muncitori să crească cît mai multe oi tinere în cadrul stînelor cooperatiste poate fi îngrijit — pe tot cursul verii — şi tineretul ovin. Pentru aceasta, producătorii suportă cheltuielile de îngrijire, dînd cooperativei fie produse de la oile mulgătoare, fie o sumă de bani, după cum se va stabili prin înţelegere între cooperativă şi ţăranii muncitori asociaţi.

Ca urmare a foloaselor mari pe care le-au obţinut de pe urma stînelor cooperatiste, cît şi datorită noilor avantaje create de către stat, tot mai numeroşi sînt ţăranii muncitori care alcătuiesc stîni cooperatiste pentru îngrijirea oilor ce le au.

Anul trecut, de pildă, peste 300.000 de familii de ţărani muncitori au alcătuit oca 3.000 de stîni cooperatiste în care au fost adunate mai bine de 1.500.000 de oi. In unele regiuni ca Suceava, de pildă, au funcţionat în anul 1954 peste 900 de stîni cooperatiste, în regiunea Stalin peste 600 de stîni etc.

In unele comune de munte cum e, de pildă, comuna Moeciu, regiunea Stalin, unde atît cooperativa, cît şi comitetul de stînă s-au îngrijit de buna funcţionare a stînelor cooperatiste, s-a obţinut o producţie sporită de lapte de la fiecare oaie mulgătoare.

In cursul acestei primăveri, în unele regiuni ca Suceava, Iaşi, Stalin etc., au fost constituite stîni cooperatiste aproape pe lîngă toate cooperativele săteşti. Frumoase realizări au fost obţinute în această privinţă şi în Regiunea Autonomă Maghiară, regiunea Bacău etc. Nu aceeaşi preocupare faţă de această importantă problemă există însă în regiunile Timişoara, Oradea şi altele, unde atît Agevacoop-urile, cît şi consiliile de conducere ale cooperativelor săteşti nu dau atenţia cuvenită popularizării în rîndurile ţăranilor muncitori a avantajelor ce le au în cazul cînd îşi aduc oile în cadrul stînelor cooperatiste.

Acolo unde acest lucru nu a fost făcut încă, trebuie să se treacă de îndată la organizarea stînelor. In înţelegere cu ţăranii muncitori care-şi aduc oile în cadrul stînelor cooperatiste, consiliul de conducere al cooperativei respective va stabili toate normele menite să asigure o bună funcţionare a stînelor. Astfel, se va stabili condiţiile de angajare a ciobanilor, va fi fixată păşunea atît pentru oile mulgătoare, cît şi pentru cele sterpe, se va stabili partea de producţie ce-i revine fiecărui ţăran muncitor pentru fiecare oaie în parte, cît şi partea de producţie ce-i revine cooperativei în contul cheltuielilor de întreţinere şi administrare. Din fondurile sale, cooperativa va asigura plata păşunii necesare întregului număr de oi, va achita salariul ciobanilor, urmînd ca sumele de bani avansate să le recupereze din valoarea produselor achiziţionate de la stîna respectivă.

Indată ce a luat fiinţă stîna cooperatistă, ţăranii muncitori asociaţi vor alege din rîndurile lor un comitet de stînă alcătuit dintr-un număr de 3—5 ţărani muncitori. Comitetul are sarcina de a se preocupa de bunul mers al stînei, îndrumînd şi controlînd felul în care sînt respectate angajamentele contractuale atît de către ţăranii muncitori, cît şi de către cooperativă.

Timpul pînă la scoaterea oilor la păşune este foarte scurt. De aceea trebuie intensificată munca pentru organizarea a cît mai multe stîni cooperatiste. Sfaturile populare şi organele agricole de la raioane şi comune au datoria să sprijine cooperativele săteşti în această acţiune, asigurîndu-le teren de păşunat corespunzător numărului de oi ce-l are fiecare stînă cooperatistă. De asemenea, e necesar să se asigure pe toată perioada anului asistenţa zooveterinară necesară bunei îngrijiri a oilor. Atît conducerile cooperativelor, cît şi comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să arate ţăranilor muncitori crescători de oi că este în interesul lor să-şi aducă oile în cadrul stînelor cooperatiste. In felul acesta, ei vor asigura oilor condiţii de îngrijire corespunzătoare, vor obţine de la oile respective producţii sporite de lapte şi produse lactate şi vor putea astfel contribui la o mai bună aprovizionare cu produse alimentare a oamenilor muncii şi a industriei uşoare şi alimentare cu materii prime.

A. TEKONCZIA
directorul Direcţiei de achiziţii de animale şi produse animale Centrocoop

SPORT

Alegerea organelor sportive sindicale la gospodăria de stat Oradea

Zilele trecute s-a desfăşurat în cadrul colectivului sportiv „Recolta" al gospodăriei agricole de stat Oradea, alegerea organelor sportive sindicale.

Darea de seamă prezentată cu acest prilej, ca şi discuţiile ce au urmat, au scos în evidenţă atît realizările, cît şi lipsurile şi greutăţile întîmpinate în munca sportivă desfăşurată pînă acum. Colectivul sportiv a obţinut frumoase succese în anul ce a trecut. Astfel tov. Jungreiss Elena s-a calificat pe primul loc la faza raională a „Spartachiadei de iarnă a satelor", la şah. Tov. Bodea Ioan şi Simoc Nichita s-au calificat pe locul I la faza raională a campionatului republican de lupte, iar tov. Simoc Nichita pe locul II la faza pe regiune din cadrul aceluiaşi concurs. De asemenea, colectivul se mîndreşte cu un lot mare de sportivi în ramurile moto şi ciclism, care au obţinut rezultate bune în campionatele republicane.

Participanţii la adunare au arătat totodată şi lipsurile constatate în activitatea de pînă acum venind cu propuneri concrete în vederea lichidării lor.

Astfel, a fost aspru criticat tov. Hamoş Ludovic, activist al consiliului regional „Recolta" Oradea, care fără nici o justificare a reţinut la consiliul regional cele 2 motociclete trimise de asociaţie colectivului sportiv. Aceste motociclete trebuiau folosite de secţia moto şi nu în scopuri personale. A fost criticată de asemenea conducerea colectivului, conducerea gospodăriei agricole de stat, cît şi comitetul de întreprindere, deoarece n-au sprijinit îndeajuns desfăşurarea activităţii sportive în rîndurile maselor de muncitori, îndeosebi a tineretului dornic de sport.

In urma propunerilor făcute de delegaţi, în consiliul colectivului sportiv au fost aleşi cu unanimitate de voturi cei mai buni activişti sportivi, cinstiţi şi ataşaţi regimului nostru de democraţie populară. Printre aceştia sînt tov. Ferberber Gheorghe, Beke Ghedeon, Simoc Nichita, Sacacs Adalbert, Novacs Maria, Kasziba Ioan, Okros Alexandru şi Vesa Florian, iar ca delegaţi la conferinţa raională tov. Major Andrei, preşedintele comitetului de întreprindere, Lepădatu Ioan şi Simoc Nichita.

A. Ciupe
corespondent

TIMPUL PROBABIL
pentru zilele de 9-10-11 aprilie

Vremea se încălzeşte uşor în jumătatea de apus a ţării. Cerul va fi schimbător cu înseninări mai accentuate în cursul nopţii. Vor cădea ploi locale de scurtă durată. Vîntul va sufla moderat dinspre miazănoapte — răsărit mai întîi, apoi dinspre miazăzi — apus. Temperatura staţionară în răsăritul ţării şi în creştere în rest, va coborî noaptea între minus 5 grade şi 0 grade, în partea de miazănoapte — răsărit a ţării şi între minus 1 grad şi plus 4 grade în celelalte regiuni. Ziua temperaturile cele mai ridicate vor fi cuprinse între 10 şi 20 grade. La începutul intervalului îngheţ slab în partea de miazănoapte a Moldovei şi brumă locală în restul ţării. Temperatura solului la adîncimi de 5—20 cm va fi cuprinsă în general între 4—7 grade în cea mai mare parte a regiunii de deal şi cîmpie a ţării, cu excepţia părţii de miazănoapte a Moldovei unde vor fi ceva mai scăzute.

Să grăbim ritmul lucrărilor agricole de primăvară, respectînd regulile agrotehnice!

Mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci, regiunea Bîrlad, folosesc întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor.

In fotografie: tractoristul Cocoș Alexandru, lucrînd pe ogoarele întovărășirii „Calea Nouă" din comuna Matca cu un cuplu format dintr-un cultivator și o semănătoare.

Și repede și bine

In a doua jumătate a lunii martie, de îndată ce tehnicianul șef și șefii de secții au constatat că pămîntul nu se mai lipește de unelte, muncitorii de la gospodăria de stat Zorleni, regiunea Bîrlad, au început grăpatul arăturilor și semănăturilor de toamnă viguroase, pentru a preîntîmpina pierderea apei din sol și a asigura astfel condiții prielnice de dezvoltare atît culturilor semănate în toamnă, cît și celor ce vor fi însămînțate în primăvară. Paralel cu aceasta, mecanizatorii au început executarea arăturilor de 18—20 cm. adîncime pe terenurile neogorite în toamnă, precum și semănatul orzului, ovăzului, lucernei, mazării și a celorlalte culturi care se însămînțează timpuriu.

Folosind din plin timpul prielnic și capacitatea de lucru a tractoarelor și atelajelor, muncitorii de la gospodăria de stat Zorleni au reușit să grăpeze pînă la data de 1 aprilie a.c. în bune condiții 367 ha de arături de toamnă. Tot pînă la aceeași dată, ei au mai executat 162 ha. de arături de primăvară, au însămînțat cu diferite culturi 303 ha. și au împrăștiat îngrășăminte chimice pe semănăturile de toamnă ieșite din iarnă slăbite, insuficient dezvoltate.

Inginerul șef Epureanu Eugen și șefii de secții Iftene Vasile și Flintoacă Ioan, fiind mereu pe cîmp, în mijlocul mecanizatorilor, au controlat zi de zi calitatea lucrărilor efectuate, asigurînd aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice. Astfel, arăturile de primăvară au fost făcute în pămînt reavăn, brazdele avînd peste tot adîncimea de 18—20 cm și fiind uniform răsturnate. Datorită acestui fapt, gunoiul de grajd bine putrezit și împrăștiat pe teren înainte de arat a fost bine îngropat sub brazdă. Imediat după arătură s-a făcut peste tot și grăpatul, spre a se păstra cît mai multă umezeală în pămînt.

Regulile agrotehnice sînt respectate cu strictețe și la însămînțări. In acest scop, înainte de a se începe însămînțatul fiecărei culturi se face proba semănătorilor, verificîndu-se dacă ele distribuie cantitatea de sămînță necesară la hectar.

Gospodăria de stat folosește numai sămînță din soiurile raionate, cu mare putere de încolțire, bine curățită de corpuri străine și tratată împotriva bolilor.

Colectivul de muncitori și tehnicieni de la G.A.S. Zorleni știe că pentru a obține recolte bogate la toate culturile e necesar să execute fiecare lucrare agricolă în epoca optimă și într-un timp cît mai scurt. Iată de ce ei se străduiesc ca, o dată cu executarea însămînțărilor din urgența I, să pregătească condiții pentru buna desfășurare a însămînțărilor și lucrărilor ce urmează să se facă mai tîrziu.

M. LESTIAN

Pentru belșugul recoltei de porumb și cartofi

La gospodăria agricolă colectivă „8 Mai" din comuna Cotoroaia, regiunea Bîrlad, muncile de primăvară sînt în toi.

In dorința de a dobîndi în acest an recolte cît mai bogate la cultura cartofilor și porumbului, membrii gospodăriei colective din comuna Cotoroaia s-au pregătit din vreme spre a putea face lucrările de semănat ale acestor culturi în epoca optimă și în cît mai bune condiții agrotehnice. In primul rînd, gospodăria a adus din regiunea Suceava cartofi de sămînță de bună calitate din soiul Săpunari. Tov. Pavel Puțanu, lemnarul gospodăriei, a executat cu multă grijă stelajele necesare pentru iarovizarea a 1.200 kg. de cartofi de sămînță. Așa cum au fost îndrumați de tov. Mocanu I., tehnicianul de la punctul agricol, colectiviștii au pus cartofii la iarovizat într-o cameră luminoasă, bine aerisită, în care e menținută o temperatură constantă de 12—15 grade C. In timpul iarovizării, cartofii sînt controlați periodic și întorși pe toate părțile spre a fi expuși la lumină.

Terenul destinat culturii cartofilor a fost bine arat și grăpat, iar îngrășămintele naturale și chimice care vor fi încorporate în sol o dată cu plantarea cartofilor au fost pregătite din vreme.

Colectiviștii sînt hotărîți să pună bază trainică și recoltei de porumb. In acest scop, ei și-au procurat prin schimb 1000 kg de sămînță de porumb din soiul Portocaliu de Tg. Frumos, care rodește cel mai bine în condițiile locale de sol și climă. In felul acesta, jumătate din suprafața cultivată cu porumb va fi însămînțată cu sămînță raionată.

Invățînd din experiența anului trecut, cînd de pe suprafața semănată cu porumb în cuiburi așezate în pătrat au dobîndit o recoltă cu 1.300 kg la hectar mai mare decît producția obținută pe terenul semănat în mod obișnuit, colectiviștii au luat hotărîrea ca în anul acesta să însămînțeze porumb după noua metodă pe o suprafață de 40 ha.

In momentul de față, colectiviștii pregătesc mijloacele de lucru pentru semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Astfel, o dată cu pregătirea terenului, ei au confecționat în atelierul gospodăriei încă 2 marcatoare pe lîngă cele 2 existente.

GH. ADAM

Cînd lipsește preocuparea față de soarta recoltei

Avînd parcul de mașini și tractoare reparat din vreme și folosind din plin timpul prielnic de la sfîrșitul lunii februarie și începutul lui martie, unele S.M.T.-uri din regiunea Bîrlad, ca Florești, Zorleni și Tecuci, au executat pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor din raza lor de activitate un însemnat volum de lucrări.

Nu aceeași preocupare față de folosirea timpului prielnic a avut-o însă S.M.T. Crivești. Această stațiune deservește 13 gospodării colective, 12 întovărășiri, multe gospodării anexe și loturi zootehnice, cu care a contractat un volum de lucrări cu aproape 10 la sută mai mare decît cel planificat pentru campania de primăvară. Era firesc ca și S.M.T. Crivești să pornească cu toate forțele, încă din primele zile bune de lucru, la efectuarea muncilor agricole în unitățile din raza sa de activitate. Din lipsă de preocupare a conducerii însă, brigăzile de tractoare au ieșit în cîmp abia spre sfîrșitul lunii martie, cînd din cauza ploilor căzute ritmul muncilor agricole a fost mult încetinit. Desigur că pînă la sosirea brigăzilor S.M.T., multe din gospodăriile deservite s-au străduit să efectueze unele lucrări cu mijloace proprii spre a nu se pierde timpul prielnic. Totuși, din cauză că S.M.T. Crivești nu și-a respectat întru totul obligațiile contractuale, nici o unitate din raza sa de activitate nu a putut termina pînă acum însămînțările din urgența I.

Conducerea S.M.T. Crivești manifestă și o totală lipsă de preocupare pentru folosirea metodelor înaintate de organizare a muncii, de exploatare a mașinilor și tractoarelor, metode cu ajutorul cărora se poate scurta mult timpul de executare a lucrărilor.

Astfel, în nici o brigadă lucrul n-a fost organizat după graficul orar, deși existau posibilități pentru aceasta. Mecanizatorii n-au fost îndrumați și sprijiniți să alcătuiască cupluri de mașini sau agregate complexe, spre a putea — cu ajutorul lor — să folosească din plin forța de tracțiune a tractorului și să grăbească ritmul lucrărilor.

Este știut că S.M.T.-urilor le revine sarcina de a aplica în practica agricolă metodele agrotehnice înaintate spre a contribui la sporirea producției agricole la hectar. Cu toate acestea, S.M.T. Crivești nu și-a propus să însămînțeze în această primăvară în rînduri dese sau încrucișate nici un hectar cu cereale păioase ci numai după metoda obișnuită — în rînduri drepte.

Datorită slabei asistențe tehnice din partea mecanicilor de sector, nerespectării normativului de îngrijiri tehnice, cît și lipsei de îndrumare și control, mașinile și tractoarele S.M.T. Crivești se defectează deseori în brazdă, normele zilnice de lucru nu se îndeplinesc, iar o parte din lucrările efectuate sînt de proastă calitate. La întovărășirea agricolă „Aurel Sețu" din satul Ciurești S.M.T.-ul a fost nevoit să refacă pe o suprafață de 3 ha arătura de proastă calitate făcută de brigada a III-a condusă de Zabulichi Constantin.

Asemenea lipsuri grave care nu fac de loc cinste S.M.T.-ului Crivești trebuie curmate fără întîrziere.

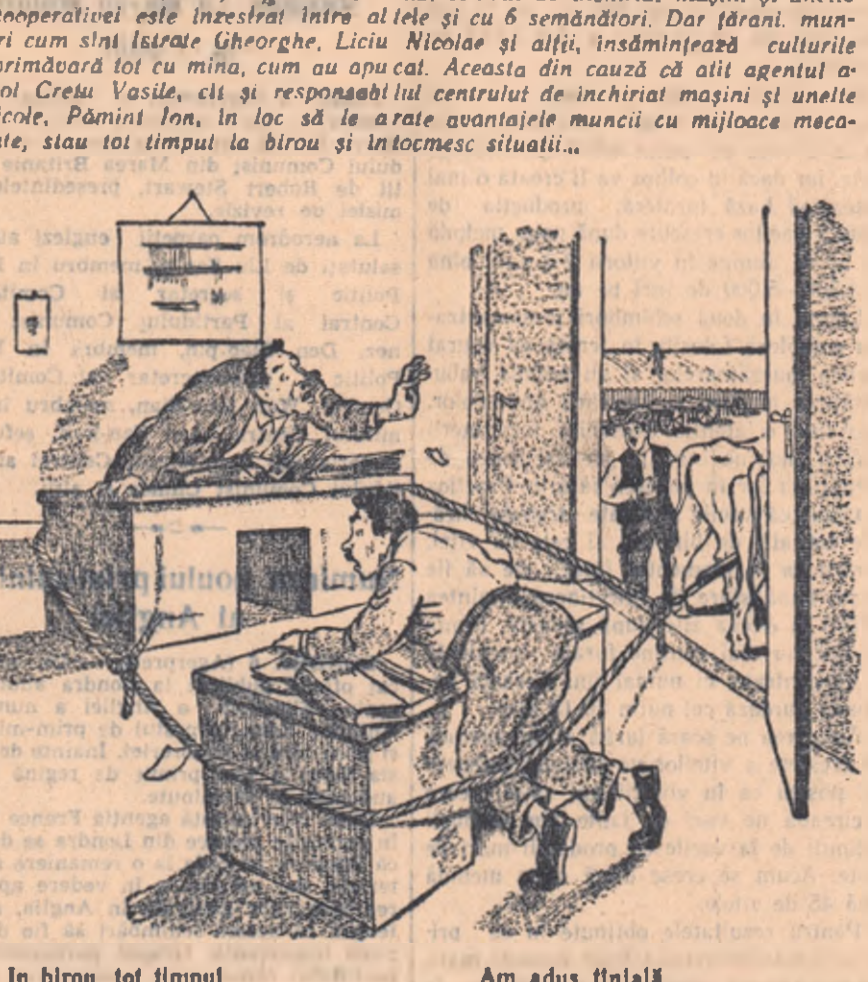
Ploile căzute în ultima vreme au încetinit ritmul lucrărilor agricole de primăvară. Ținînd seama că într-un timp foarte scurt vor trebui să execute un mare volum de lucrări, mecanizatorii de la S.M.T. Crivești au datoria să folosească zi și noapte fiecare oră bună de lucru în cîmp spre a termina cît mai repede însămînțările din urgența I.

Prin organizarea lucrului în două schimburi și după graficul orar în cît mai multe brigăzi, prin alcătuirea de cupluri de mașini sau agregate complexe, mecanizatorii de la S.M.T. Crivești vor izbuti cu siguranță să sporească productivitatea muncii, să scurteze durata executării lucrărilor. Lucrînd cît mai repede, ei nu trebuie însă să neglijeze sau să încalce, în efectuarea lucrărilor, regulile agrotehnice.

I. LEȘEANU

Doar cu plăvanii...

In comuna Barcea, regiunea Bîrlad, centrul de închiriat mașini și unelte al cooperativei este înzestrat între altele și cu 6 semănători. Dar țărani muncitori cum sînt Istrate Gheorghe, Liciu Nicolae și alții, însămînțează culturile de primăvară tot cu mîna, cum au apucat. Aceasta din cauză că atît agentul agricol Crețu Vasile, cît și responsabilul centrului de închiriat mașini și unelte agricole, Pămînt Ion, în loc să le arate avantajele muncii cu mijloace mecanizate, stau tot timpul la birou și întocmesc situații...

In birou, tot timpul
Stați lîngă dosar;
N-ați ieșit pe-ogoare
Tocmai din ianuar.

Am adus tînjală
Și-n ăst chip socot,
Colo, pe-arătură,
De-aici să vă scot...

Impotriva subaprecierii asociațiilor simple de producție agricolă

Asociațiile simple de producție agricolă ale țăranilor muncitori constituie o importantă formă de cooperare și întrajutorare în muncă în vederea măririi producției agricole și a ridicării nivelului de trai al țărănimii muncitoare. Proiectul Directivelor celui de al doilea Congres al partidului subliniază cu tărie necesitatea de a se acorda un sprijin cît mai larg asocierii țăranilor muncitori, care de bună voie își unesc total sau parțial, pe o perioadă mai lungă sau mai scurtă, pămîntul și mijloacele de producție (unelte, animale etc.) în vederea muncii în comun, a contractării în comun sau a folosirii în comun a mașinilor agricole ale statului.

Producțiile mai mari la hectar și veniturile sporite dobîndite de membrii asociațiilor au convins și conving numeroși țărani muncitori despre foloasele asocierii. In numeroase regiuni și raioane, datorită popularizării pe scară largă a foloaselor obținute de membrii asociațiilor și desfășurării unei munci temeinice de lămurire a țăranilor muncitori, numărul asociațiilor de producție este în continuă creștere.

Nu peste tot însă problema asociațiilor este privită cu toată seriozitatea. O astfel de situație există, de pildă, în raionul Filimon Sîrbu din regiunea Galați. Deși în acest raion, în ceea ce privește întrajutorarea în muncă, țăranii muncitori (îndeosebi producătorii de orez) au o veche tradiție, numărul asociațiilor simple constituite nu este mai mare de 3.

In raionul Filimon Sîrbu sectorul socialist al agriculturii se dezvoltă neîncetat. Gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raion cuprind peste 11.000 de familii de țărani muncitori. Alături de aceste forme superioare de cooperare în muncă, în raion există însă și mari posibilități pentru dezvoltarea formelor mai simple, cum sînt asociațiile agricole. In comunele din raionul Filimon Sîrbu sînt foarte mulți țărani muncitori cu gospodării individuale, cultivatori de legume, tutun, orez și bumbac, care prin asociere pot mări simțitor producția la aceste importante culturi, contribuind astfel la îmbunătățirea aprovizionării poporului muncitor și la ridicarea propriului lor nivel de trai.

Sfaturile populare și organele agricole din acest raion n-au dat însă atenția cuvenită atragerii țăranilor muncitori pe calea lucrării pămîntului în comun și cu mijloace mecanizate. Ele au dovedit lipsă de inițiativă în organizarea asociațiilor, nu s-au preocupat îndeaproape de stimularea și sprijinirea țăranilor muncitori de a se organiza în asociații.

Șeful secției agricole a sfatului popular raional tov. inginer Dobre Spiru, s-a mulțumit ca în luna februarie să transmită punctelor agricole și sfaturilor populare comunale o „înștiințare" în legătură cu grija ce trebuie acordată alcătuirii și dezvoltării asociațiilor simple, fără a urmări însă în mod concret, pe teren, felul în care se duce acțiunea pentru formarea de noi asociații agricole și întărirea celor existente. Urmarea acestui fel birocratic de a lucra a fost că sfaturile populare din comunele Amara, Poetaș, Rușetu, Ciocile, Galbenu etc., ca și tehnicienii din circumscripțiile agrozooveterinare, care răspund de aceste comune, n-au căutat să îndrume pe țăranii muncitori să alcătuiască asociații simple de producție. Nici sfaturile populare și nici organele agricole nu s-au preocupat de folosirea căminelor culturale, a cercurilor agrozootehnice, gazetelor de perete, stațiilor de radioamplificare și a altor asemenea importante mijloace pentru a populariza în rîndul țăranilor muncitori avantajele pe care le pot obține prin asociere, pentru a-i lămuri și convinge că este în interesul lor să întemeieze cît mai multe asociații de producție.

Un rol de seamă în formarea de noi asociații simple de producție agricolă și întărirea celor existente revine stațiunilor de mașini și tractoare. Se pare însă că această importantă sarcină n-a fost înțeleasă de către S.M.T.-urile din raionul Filimon Sîrbu. Astfel, în raza S.M.T.-ului din Balta Albă sînt numeroase comune ca Jirlău, Grădiștea etc., așezate în majoritatea lor pe malul Buzăului, unde există posibilități pentru constituirea de asociații în vederea cultivării în comun a tutunului, orezului, legumelor, bumbacului etc. Agronomii și mecanizatorii din S.M.T. nu s-au străduit să-i convingă pe țăranii muncitori cu gospodării individuale, cultivatori de plante tehnice, legume etc. să-și unească pămîntul în tarlale, pentru a-l putea lucra în condiții mai bune, cu tractoarele și mașinile statului.

Aceasta este una din cauzele pentru care S.M.T.-ul respectiv nu a reușit să contracteze în sectorul individual al agriculturii decît un volum neînsemnat de lucrări.

O atitudine asemănătoare față de îndrumarea și sprijinirea țăranilor muncitori de a-și lucra pămîntul în comun și cu mijloace mecanizate au manifestat și S.M.T.-urile Făurei și Rușetu.

Lipsile de îndrumare și control din partea organelor sfatului popular raional, nici unitățile de stat și cooperatiste contractante nu au dat tot sprijinul înființării de asociații simple de producție ale țăranilor muncitori. Nici pînă astăzi organele Agevacoop-ului, de pildă, nu au luat măsuri de popularizare a foloaselor pe care le pot dobîndi țăranii muncitori prin cultivarea de legume în cadrul asociațiilor, avantaje care sînt prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri privitoare la contractarea legumelor și fructelor.

Este timpul ca comitetele executive ale sfaturilor populare și organelor agricole din raionul Filimon Sîrbu să pună capăt lipsurilor existente în munca de formare a asociațiilor, să intensifice munca politică și organizatorică pentru crearea pe baza liberului consimțămînt a noi și noi asociații. Sfaturile populare și organele agricole trebuie să sprijine îndeaproape inițiativele țăranilor muncitori, să popularizeze prin toate mijloacele foloasele dobîndite prin munca în asociație. Acțiunea de creare a cît mai multe asociații trebuie să constituie o sarcină permanentă a sfaturilor populare și a organelor agricole, sarcină a cărei înfăptuire va duce la obținerea de noi succese pe tărîmul sporirii producției agricole.

GH. EICHNER

Crește numărul asociațiilor simple pentru cultivarea legumelor

Convinși de foloasele mari ce le au de pe urma cultivării în comun a legumelor, tot mai mulți țărani muncitori din satele raionului Sînnicolaul Mare, regiunea Arad, se unesc în cadrul asociațiilor simple pentru cultivarea legumelor.

Numai în ultimul timp, în acest raion au luat ființă 6 asociații de acest fel. In comuna Cenad, de pildă, 78 de familii de țărani muncitori au alcătuit o asociație pentru cultivarea usturoiului și alte 59 de familii vor cultiva în cadrul altei asociații ardei-bois. Aceste două asociații din comuna Cenad dispun de o suprafață de 39,94 ha care au și fost pregătite în vederea plantării legumelor.

De asemenea, și în comuna Comloșul Mare a luat ființă o asociație pentru cultivarea roșiilor, iar în comuna Lovrin un număr de 183 de familii de țărani muncitori s-au asociat pentru a cultiva roșii timpurii.

Țăranii muncitori din cadrul asociațiilor legumicole folosesc fiecare ceas prielnic de lucru în vederea executării la timp a muncilor de pregătire a terenului și de plantare a răsadurilor în cîmp.

Emisiune de timbre cu prilejul „Lunii Pădurii"

In primăvara fiecărui an se desfășoară în toată țara „Luna Pădurii", largă acțiune în cadrul căreia țărănimea muncitoare, tineretul, elevii școlilor participă activ la lucrările de refacere și ocrotire a patrimoniului forestier.

De curînd, cu prilejul „Lunii Pădurii" au fost emise și puse în circulație trei feluri de timbre, după cum urmează: unul de 35 de bani, avînd culoarea brun-sepia, înfățișînd un mistreț, altul de 65 de bani, culoarea albastru-verzui, înfățișînd plantarea brazilor, și cel de al treilea timbru în valoare de 1,20 lei, de culoare roșu-violet, înfățișînd plutași.

Toate aceste trei feluri de timbre au dimensiunile de 28 și 33 mm și au fost imprimate pe hîrtie albă velină cu filigrama R.P.R.

Impăduresc terenurile degradate

In fiecare an, apele provenite din topirea zăpezilor sau din ploile torențiale spălau și duceau cu ele la vale mii de tone de pămînt de pe dealurile Bucovățului.

Mîlul dus de aceste ape înfundă văile de scurgere, producînd astfel inundarea multor ogoare fertile ale țăranilor muncitori din împrejurimi.

Pentru stăvilirea apelor și redarea în folosință a terenurilor degradate, mii de țărani muncitori din comunele Bucovăț, Podari, Vîrvor, Breasta și altele din regiunea Craiova au răspuns cu însuflețire chemării organizațiilor de partid și au pornit o largă acțiune de împădurire a terenurilor expuse erodărilor.

In comuna Bucovăț, în primele trei zile au participat la această acțiune un număr de 1460 de țărani muncitori. Organizați în echipe sub conducerea tehnicianului silvic și a pădurarilor Munteanu Nicolae, Curelaru Vlad și alții, ei au plantat pe o suprafață de 20 ha peste 200.000 de puieți de salcîm.

In frunte s-au situat comunistul Pîrcălabu Ion și deputatul Florea Dochia, țăranii muncitori Constantin Cărăcăleanu și Gheorghe Dorobanțu. Un mare număr de puieți au plantat și elevii Radu R. și Fulga Constantin de la școala elementară din comună.

Plantarea puieților continuă cu mult avînt, atît în comuna Bucovăț, cît și în celelalte comune menționate.

CONSTANTIN DUMITRU
student al Institutului Agronomic Craiova

Din experiența întovărășirilor agricole fruntașe

Buna organizare a muncii-cheia succeselor noastre

Intovărășirea noastră a luat ființă în august 1952. In ea au intrat 64 de familii de țărani muncitori care și-au unit de bună voie 293,81 ha de pămînt, pentru a-l lucra în comun și cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului.

De la început, buna organizare a muncii în cadrul întovărășirii noastre a fost o preocupare de frunte a comitetului de conducere. Terenul l-am comasat într-un singur trup, diferit însă ca formă de relief și sol. Pentru a se lucra cît mai organizat, membrii întovărășirii au fost împărțiți în 5 grupe. Intr-o grupă intră 14—15 familii care au locuințele pe aceeași stradă sau în aceeași parte a comunei. Fiecare grupă are un responsabil care face parte și din comitetul de conducere al întovărășirii noastre. Acesta se ocupă de mobilizarea întovărășiților la lucru, împarte sarcinile la cîmp pe fiecare membru întovărășit și controlează calitatea muncilor efectuate. Tot el ține evidența lucrărilor făcute în cadrul întrajutorării între membri, evidență pe care o predă trimestrial președintelui întovărășirii spre a fi centralizată.

Felul acesta de organizare ne-a dat putința să-i mobilizăm mai ușor la lucru pe întovărășiți, să aplicăm în condiții mai bune metodele agrotehnice și ca urmare să obținem recolte bogate și venituri mari.

In întovărășirea noastră, cultivăm în comun cerealele păioase și o serie de alte culturi. Pentru lucrările făcute în comun, noi am calculat cîte zile de muncă trebuie făcute în total de către o familie de întovărășiți și am stabilit o medie numită normă. In anul trecut, media pe familie a fost de 77 de zile de muncă în care intra: aratul, grăpatul, semănatul, lucrările de întreținere și recoltatul culturilor lucrate în comun. Dat fiind că unii membri din întovărășirea noastră nu au atelaje, iar alții nu au suficiente brațe de muncă, adunarea generală a stabilit norme de întrajutorare între cei interesați. Astfel, pentru o zi de plug — socotită în 21 ari arat și grăpat — întovărășitul care a ajutat un alt membru primește ca plată 30 kg de grîu sau poate să-l echivaleze munca prin 2 zile de lucru cu brațele la oricare altă muncă a cîmpului. In anul trecut, întovărășitul Soagăr Gheorghe, care are în întovărășire 2,5 ha de pămînt și 3 membri capabili de muncă în familie, a ajutat pe alți întovărășiți, cum ar fi Gabor Ana, care are în întovărășire 5,4 ha, dar este singură la lucru. Pentru cele 12 de zile de muncă făcute în plus peste norma de 77 zile de muncă, Soagăr Gheorghe a primit la împărțirea recoltei, pe lîngă venitul ce i se cuvenea încă 630 kg de grîu.

Tot în cadrul întrajutorării, noi am stabilit și o normă pentru îngrășarea terenului, fiind convinși că îngrășarea pămîntului este unul dintre factorii care contribuie în mare măsură la obținerea de recolte mari. Potrivit hotărîrii luate în adunarea generală, fiecare întovărășit trebuie să strîngă gunoiul de grajd în platformă în fiecare toamnă, iar cînd bălegarul este dospit, să-l care la cîmp. Noi am stabilit ca în fiecare toamnă să îngrășăm cîte o treime din terenul întovărășirii noastre. In felul acesta, tot pămîntul întovărășirii este bine îngrășat o dată la 3 ani. In anul trecut, adunarea generală a stabilit o medie de 16 m.c. de bălegar cu care fiecare întovărășit trebuie să contribuie la îngrășarea pămîntului. Cei ce nu duc la cîmp cantitatea de gunoi fixată prin normă sînt obligați să plătească acelora care au cărat pe tarlalele întovărășirii gunoi mai mult și bine pregătit cîte 30 kg de grîu pentru fiecare m.c. de gunoi transportat mai puțin. De exemplu, întovărășitul Cercea Gheorghe care a transportat la cîmp numai 14 m.c. de gunoi și acesta de calitate slabă, a dat din recoltă 60 kg de grîu întovărășitei Veinholt Suzana, care a cărat la cîmp 18 m.c. de gunoi de grajd bine dospit, deci cu 2 m.c. peste normă.

Folosirea gunoiului de grajd și rotația culturilor pe care o facem în întovărășirea noastră, alături de aplicarea rațională a celorlalte metode agrotehnice, ne dau posibilitatea să obținem recolte sporite. In anul trecut, producția medie de porumb pe cele 65 ha a fost de 2.600 kg la hectar, iar la cartofi, producția medie pe o suprafață de 47 ha a fost de 28.000 kg la ha. Cu toate că anul trecut am cultivat cartofi pe 3 categorii diferite de pămînt, noi am scos totuși o recoltă mare datorită faptului că am făcut fiecare lucrare la vreme și după cerințele agrotehnice. Așa, bunăoară, noi am îngrășat din toamnă terenul, dînd la hectar cîte 25 de tone de gunoi dospit, iar plantatul cartofilor l-am făcut în cuiburi așezate în pătrat. Ca sămînță am folosit tuberculi mari și sănătoși din soiurile Mavkönig, Roz de vară și altele. Cultura de cartofi, așa cum a hotărît adunarea generală, am prășit-o de 4 ori: de 2 ori cu prășitoarea trasă de cai și de 2 ori cu sapa pe rînduri. O dată cu prașila a doua, am făcut și mușuroitul. Lucrările de prășit le-am făcut individual. Fiecărei familii de întovărășit i s-a repartizat o anumită suprafață din fiecare categorie de teren pe care am cultivat cartofi. Respectînd hotărîrile adunării generale în ce privește executarea lucrărilor de întreținere a culturilor unii întovărășiți au reușit să obțină recolte mult mai mari decît cele planificate. De exemplu, întovărășitul Paul Ion a scos de pe 35 de ari de pămînt de categoria I 15.000 kg de cartofi, ceea ce înseamnă o recoltă medie de 42.854 kg de cartofi la hectar.

Veniturile însemnate pe care le-am dobîndit prin muncă unită în întovărășire au făcut ca nivelul nostru de trai să crească simțitor. Prin valorificarea surplusului de produse agricole luate drept venit din întovărășire, Lupu Vasile, Borca Simion și alții și-au construit case noi. Anul trecut, toți întovărășiții din comuna noastră au avut posibilitatea să-și introducă în case lumină electrică și gaz metan. Mulți dintre întovărășiții noștri și-au cumpărat biciclete, obiecte casnice, iar unii aparate de radio.

Văzînd ce am cîștigat noi prin munca în comun a pămîntului, mulți țărani muncitori cu gospodării individuale au cerut să fie și ei primiți în întovărășire. De curînd au intrat în rîndurile noastre încă 18 familii, iar suprafața întovărășirii a crescut la 393,61 ha.

An de an, pe lîngă veniturile personale, crește și avutul obștesc al întovărășirii. La fondul de bază noi avem strînse 700 kg de grîu. Tot în cadrul fondului de bază intră și cele 2 semănători, 1 trior, 1 cîntar decimal și 12 răsadnițe pe care le are în proprietate comună întovărășirea noastră. In vara aceasta, prin împrumutul acordat de Banca agricolă din Mediaș, ne vom construi o magazie de cereale.

Pentru campania agricolă din primăvara aceasta, ne-am pregătit din timp semințele și uneltele. O parte din pămînt l-am arat cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Proștea Mare. Terenul deluros l-am arat cu atelajele proprii de-a curmezișul pantei pentru a împiedica spălarea solului de către puhoaiele repezi ale ploilor. Pînă acum, folosind din plin timpul prielnic, noi am însămînțat ovăzul, orzul și cartofii timpurii. O dată cu aceasta, am terminat însămînțatul culturilor din urgența I.

Experiența dobîndită în anii trecuți pe tărîmul organizării muncii ne este de mare folos. Și în anul acesta noi lucrăm după norme, ajutîndu-ne reciproc în muncă și păstrăm forma organizării pe grupe de întovărășiți, care s-a dovedit deosebit de bună. Noi sîntem hotărîți ca și în anul acesta să aplicăm la timp regulile agrotehnice pe ogoarele întovărășirii noastre, pentru a obține producții mari, pentru a ne ridica și mai mult nivelul nostru de trai.

HOREA AXENTE,
președinte,
CHISELIȚĂ IOAN,
secretar
ai întovărășirii agricole „Progresul" din comuna Axente Sever, raionul Mediaș

DIN ŢARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Alăptarea viţeilor cu biberonul în primele săptămîni ale vieţii lor, în taberele de vară ale sovhozului „Omski" din Siberia.

Conferinţa lucrătorilor din agricultură din zona centrală fără cernoziom a U.R.S.S.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

La 5 aprilie, în marele palat al Kremlinului, s-a deschis conferinţa lucrătorilor din agricultură din regiunile şi republicile autonome din zona centrală fără cernoziom a Uniunii Sovietice, consacrată sarcinilor colhozurilor, sovhozurilor şi SMT-urilor în ceea ce priveşte sporirea producţiei agricole. La conferinţă participă 2.200 de persoane — preşedinţi de colhozuri, directori de sovhozuri şi S.M.T.-uri, fruntaşi din agricultură, reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti, oameni de ştiinţă. Participă de asemenea ca oaspeţi delegaţii de maeştri ai agriculturii din Ucraina şi Bielorusia.

La lucrările conferinţei iau parte conducătorii partidului comunist şi guvernului sovietic: N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hruşciov, P. N. Pospelov, M. A. Suslov.

Conferinţa a fost deschisă de A. M. Puzanov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R.

P. P. Lobanov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a prezentat un raport cu privire la măsurile pentru sporirea producţiei şi livrării către stat a produselor agricole de către colhozuri şi sovhozuri. El a amintit sarcina ce revine întregului popor: de a ridica în următorii 5—6 ani recolta globală anuală de cereale din U.R.S.S. la cel puţin 10 miliarde puduri şi de a spori de două ori, sau chiar mai mult de două ori, producţia principalelor produse animale. Agriculturii din zona centrală fără cernoziom îi revine un rol important în înfăptuirea acestor sarcini. În această zonă este concentrată aproape o treime din toate colhozurile Federaţiei Ruse; acestor colhozuri li s-au dat în folosinţă aproximativ 26 milioane hectare de pămînt arabil şi aproape 11 milioane hectare de terenuri pentru fîneţe şi păşuni. Tot aci se află aproape o cincime din suprafeţele însămînţate cu culturi cerealiere din republică, jumătate din suprafeţele însămînţate cu in cu fir lung şi cartofi, aici se cresc un mare număr de vite cornute mari, porci şi oi. În această zonă există 1.305 S.M.T.-uri care dispun de un număr de 146.000 tractoare (calculate în tractoare de cîte 15 c.p.), zeci de mii de combine cerealiere şi pentru strînsul inului şi alte mijloace tehnice.

Raportorul a vorbit despre măsurile întreprinse pentru a obţine în termenul cel mai scurt un avînt rapid al agriculturii şi pentru a spori simţitor, încă în anul în curs, recoltele de cereale, cartofi, legume şi zarzavaturi, in, pentru a obţine mai multe produse animale. El a subliniat printre altele că un mare rol în dezvoltarea creşterii animalelor va reveni însămînţărilor cu porumb, care vor fi efectuate pe suprafeţe întinse.

La înfăptuirea tuturor acestor sarcini va contribui ajutorul tot mai mare acordat colhozurilor de către staţiunile de maşini şi tractoare înzestrate cu mijloacele tehnice cele mai moderne, care fac cu putinţă mecanizarea tuturor proceselor necesitînd un mare volum de muncă din agricultură şi creşterea animalelor, aplicarea noilor metode înaintate de lucrare a culturilor agricole şi reducerea de mai multe ori a cheltuirii de muncă manuală.

În dezbaterile pe marginea raportului participanţii la conferinţă au vorbit despre marele avînt care însufleţeşte ţărănimea colhoznică, lucrătorii din S.M.T.-uri şi sovhozuri. Colhozurile din zona fără cernoziom alcătuiesc planuri concrete care trebuie să contribuie la îndeplinirea hotărîrii partidului comunist — nu în 5-6 ani, ci în decurs de 2-3 ani.

Metoda mea de creştere a viţeilor

P. ŞABUNINA
mulgătoare în colhozul Sverdlov, raionul Aramil, regiunea Sverdlov

Acum nouă ani eu am început să lucrez la ferma de vaci a colhozului „Sverdlov". Împreună cu toate mulgătoarele căutam să obţinem rezultate cît mai bune în ce priveşte productivitatea vitelor cornute mari. Pe toate ne frămînta un singur gînd: pe ce cale se poate rezolva mai bine această problemă. Noi am înţeles că munca de selecţie are un rol foarte important în crearea unei cirezi de vaci de lapte de înaltă productivitate, aşa cum se urmăreşte de altfel în toate colhozurile şi sovhozurile fruntaşe din ţară.

În toamna anului 1951, consultîndu-se cu specialiştii, conducerea colhozului a hotărît să aplice în gospodăria noastră o metodă nouă de creştere a viţeilor, metodă care să contribuie la obţinerea de animale cu o înaltă productivitate. Aplicarea acestei noi metode mi-a revenit mie.

Pînă atunci, viţelele pînă la vîrsta de 6 luni erau încredinţate unei îngrijitoare, apoi erau date unei alte colhoznice, care le creştea pînă la vîrsta de un an şi jumătate—doi ani, adică pînă la vîrsta de împerechere. După montă, juncile se încredinţau mulgătoarelor. Această metodă prezenta dezavantajul că mulgătoarea nu cunoştea particularităţile fiecărei viţele.

După noua metodă îngrijitoarea creşte grupul de viţele din ziua naşterii lor pînă cînd ele ajung la prima fătare, după care le ia în îngrijire ca mulgătoare.

Iată cum am crescut eu viţeii după noua metodă:

În luna noiembrie 1951, mi s-a repartizat un număr de 33 de viţei aleşi de la vacile cu cea mai mare producţie de lapte. Cu ajutorul zootehnistului, am alcătuit raţia lor de hrană. După metoda de creştere a viţeilor practicată pînă acum, viţeii pînă la vîrsta de 6 luni primeau îndeosebi ca hrană de bază laptele şi în mici cantităţi tărîţe, făină de orz, fîn. Pentru fiecare viţel se consumau în medie pînă la 890 litri de lapte nesmîntînit.

Eu am acordat o mare atenţie hrănirii viţeilor, străduindu-mă ca avînd aceleaşi furaje ca şi celelalte îngrijitoare, să obţin un spor mediu de greutate zilnică destul de mare şi o bună dezvoltare a animalelor tinere. Acest lucru a depins într-o foarte mare măsură de timpul hrănirii şi de felul în care au fost pregătite furajele. Urmăream dezvoltarea fiecărui viţel în parte. Mă străduiam ca ei să fie totdeauna raţional hrăniţi şi adăpaţi, să fie curaţi, să se odihnească la timp şi să fie scoşi la plimbare.

În primele zile după naştere, fiecare viţel primea în funcţie de dezvoltarea lui pînă la 7—9 litri de lapte nesmîntînit în 24 de ore. După 50 de zile, am început să micşorez treptat cantitatea de lapte, ajungînd ca după vîrsta de 6 luni raţia de hrană să cuprindă fîn, tărîţe de grîu, făină de orz şi alte furaje de care dispunea colhozul.

Programul de alimentaţie era următorul: la orele 8 dimineaţa, viţeii primeau o parte din cantitatea de lapte stabilită pe 24 de ore şi fîn de bună calitate. La orele 13, viţeii primeau din nou lapte şi în funcţie de dezvoltarea lor le dădeam între 400—500 grame de tărîţe. La orele 8 seara, pe lîngă restul de lapte planificat pentru fiecare viţel le dădeam şi fîn sau nutreţ însilozat. Deseori introduceam furaj însilozat şi în tainul de la amiază.

Pentru ca viţeii să crească şi să se dezvolte bine, le dădeam suplimentar diferite infuzii; în mod alternativ le dam la orele 10 dimineaţa fie o infuzie de fîn, fie o infuzie de frunze de pin. În afară de acestea, foloseam în hrana viţeilor terci de ovăz şi infuzie de orz prăjit.

La vîrsta cînd viţelele erau date la montă, ele trebuiau să aibă o greutate vie corespunzătoare rasei şi un organism puternic şi bine dezvoltat. Numai astfel de animale pot da producţii mari de lapte şi produşi sănătoşi. Noua metodă rezolvă pe deplin această problemă, fapt care este confirmat de o serie de exemple. Viţeii crescuţi după metoda obişnuită, la vîrsta de 6 luni au o greutate vie ce nu depăşeşte 119—120 kg, iar la vîrsta de un an, 150—160 kg. Viţeii crescuţi de mine după noua metodă, la vîrsta de 6 luni aveau o greutate de 160—180 kg. Ei se distingeau printr-o bună dezvoltare a scheletului şi printr-o conformaţie corporală armonioasă. La vîrsta de un an greutatea vie a fiecărui viţel ajungea pînă la 240—270 kg, iar la vîrsta de un an şi jumătate, fiecare juncă avea o greutate de 350—400 kg.

Anul trecut, de la fiecare din cele 26 de vaci primipare (la prima fătare), eu şi cu ajutoarea mea am obţinut cîte 3.580 de litri de lapte. În celelalte grupe, cantitatea medie anuală de lapte a fost de 2.300—3.200 de litri de la fiecare vacă.

Este interesant să comparăm rezultatele obţinute de la două vaci primipare de aceeaşi vîrstă, dar crescute în mod diferit. Vaca „Iarkaia" din grupul mulgătoarei Iurovski la vîrsta de 3 ani cîntărea 370 kg. În prima perioadă de lactaţie — 283 de zile — s-au obţinut de la ea 2.226 de litri de lapte. Vaca „Roika" din grupul pe care-l îngrijesc eu, la aceeaşi vîrstă avea o greutate vie de 420 kg, iar în prima perioadă de lactaţie a dat 3.143 de litri de lapte.

În acest an, eu m-am hotărît ca împreună cu ajutoarea mea să obţin în medie de la o vacă cel puţin 4.000 de litri de lapte, iar dacă în colhoz va fi creată o mai puternică bază furajeră, producţia de lapte a vacilor crescute după noua metodă va putea ajunge în viitorii 2-3 ani pînă la 4.500—5.000 de litri pe an.

Lucrul în două schimburi şi mecanizarea complexă folosite în fermă au uşurat munca mulgătoarelor şi au permis îmbunătăţirea hrănirii şi îngrijirii animalelor. Acordînd o atenţie deosebită întreţinerii vacilor, noi ne îngrijim de asemenea de pregătirea lor în vederea fătării. Practica a arătat că vacile gestante trebuie hrănite tot atît de bine ca şi cele cu viţel, pentru ca în momentul fătării ele să fie într-o bună stare de întreţinere. Înaintea fătării şi cîteva zile după aceasta, hrana vacilor nu mai conţine furaje suculente şi concentrate, ci numai fîn. Această perioadă durează cel puţin 10-15 zile.

Aplicarea pe scară largă a noii metode de creştere a viţeilor va permite colhozului nostru ca în viitorii ani să-şi creeze o cireadă de vaci de lapte din produşii obţinuţi de la vacile cu producţii mari de lapte. Acum se cresc după noua metodă încă 45 de viţele.

Pentru rezultatele obţinute în ce priveşte productivitatea vitelor cornute mari, mi s-a acordat dreptul de a participa la Expoziţia Agricolă Unională de la Moscova, atît anul trecut cît şi anul acesta.

Numire în guvernul U.R.S.S.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

Printr-un decret al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost creat Ministerul unional pentru construcţia de întreprinderi ale industriei carbonifere al U.R.S.S., predîndu-i-se acestui minister organizaţiile şi întreprinderile, pe baza unei liste aprobate de Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.

Prezidiul a numit ca ministru al construcţiei de întreprinderi ale industriei carbonifere al U.R.S.S. pe Leonid Gheorghevici Melnikov, eliberîndu-l din funcţia de ambasador al U.R.S.S. în Republica Populară Romînă.

Sosirea lui Harry Pollitt la Pekin

PEKIN 6 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 6 aprilie a sosit la Pekin, Harry Pollitt, secretarul general al Partidului Comunist din Marea Britanie însoţit de Robert Stewart, preşedintele Comisiei de revizie.

La aerodrom oaspeţii englezi au fost salutaţi de Liu Şao-ţi, membru în Biroul Politic şi secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, Den Siao-pin, membru în Biroul Politic şi prim-secretar al Comitetului Central, Wan Ţzia-Sian, membru în Comitetul Central, Jan San-kun, şeful secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez şi alţii.

Numirea noului prim-ministru al Angliei

LONDRA 6 (Agerpres). — Un comunicat oficial publicat la Londra anunţă că regina Elisabeth a Angliei a numit pe Anthony Eden în postul de prim-ministru şi prim-lord al trezoreriei. Înainte de aceasta Eden a fost primit de regină într-o audienţă de 40 minute.

După cum anunţă agenţia France Press, în cercurile politice din Londra se declară că Eden va proceda la o remaniere ministerială, dar avîndu-se în vedere apropierea alegerilor generale în Anglia, se aşteaptă ca aceste schimbări să fie de minimă importanţă. Grupul parlamentar al partidului conservator urmează să se întrunească pentru a hotărî asupra viitorului lider al grupului parlamentar conservator în Camera Comunelor.

Declaraţia lui Dulles la o conferinţă de presă

WASHINGTON 6 (Agerpres). — La conferinţa de presă din 6 aprilie, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a făcut o declaraţie în legătură cu cea de a şasea aniversare a tratatului Atlanticului de nord. Dulles a elogiat acest bloc militar agresiv.

Fiind întrebat dacă este cu putinţă organizarea unei conferinţe oficiale a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri la San Francisco în luna iunie, Dulles a răspuns că după părerea sa acest lucru este puţin probabil.

Fiind întrebat cînd s-ar putea organiza o astfel de conferinţă a celor patru puteri, Dulles a expus un fel de calendar, potrivit căruia, în conformitate cu voinţa cercurilor guvernante ale S.U.A., ar urma să se desfăşoare evenimentele. El a declarat că S.U.A. speră că ratificarea acordurilor de la Paris va fi desăvîrşită la sfîrşitul lunii aprilie sau în prima jumătate a lunii mai. După aceasta, a spus el, urmează să aibă loc sesiunea Consiliului N.A.T.O. la care miniştrii Afacerilor Externe vor proceda la un schimb de păreri în problema conferinţei celor patru puteri. Potrivit răspunsului dat de Dulles, nu este exclusă posibilitatea unei conferinţe preliminare a ţărilor N.A.T.O. înainte de sesiunea Consiliului N.A.T.O. în scopul pregătirii terenului pentru discutarea problemei conferinţei celor patru puteri. Dulles a fost de părere că în cadrul sesiunii, consiliul va examina ordinea de zi, data şi locul convocării acestei conferinţe a celor patru puteri. După aceasta, potrivit părerii lui Dulles, urmează să aibă loc un schimb de păreri între puterile occidentale şi U.R.S.S. în problema conferinţei şi mai ales a ordinei ei de zi, a datei şi locului convocării.

Descriind această lungă procedură, care are în mod vădit scopul de a tergiversa convocarea unei conferinţe a celor patru puteri, Dulles a declarat totodată că el personal nu priveşte cu optimism posibilităţile realizării unei reglementări politice importante cu Uniunea Sovietică în problemele principale. El a arătat însă că o consecinţă a ultimei evoluţii a evenimentelor ar putea fi, eventual, tratatul cu Austria.

Un corespondent i-a pus lui Dulles o întrebare cu privire la relaţiile dintre S.U.A. şi Franţa în problema Indochinei. Dulles a recunoscut că în Indochina s-a creat o situaţie extrem de dificilă şi că există unele divergenţe între S.U.A. şi Franţa.

NOTE

De ce şi-au bărbierit mustăţile birjarii iranieni

Mustaţa este o podoabă cu care natura l-a înzestrat pe bărbat. Ea poate fi purtată sau poate fi bărbierită, după cum îi este pe plac fiecăruia. Pînă şi regulamentele armatelor burgheze lăsau la voia militarului portul mustăţii.

Portul mustăţii, e drept, a fost influenţat uneori de moda timpului. Aşa se face că s-a purtat odată mustăţi în „furculiţă", altădată mustăţi lăsate în jos sau „muscă" şi chiar „a la Duglas" (modă lansată de un actor de cinema).

Oricum, în toate timpurile au fost bărbaţi care au purtat mustăţi.

La unele popoare portul mustăţii e un obicei, am putea spune, naţional. Printre aceste popoare se numără şi poporul iranian. Şi nu se poate spune că iranienilor nu le stă frumos cu mustaţă. Dar s-a întîmplat un lucru care a răsturnat această tradiţie a iranienilor. A venit la putere guvernul dictatorului Zahedi. O dată cu instaurarea la guvern a lui Zahedi, la putere s-a instaurat şi teroarea. Patrioţii şi membrii partidului tudeh au început să fie urmăriţi şi arestaţi. Întrucît se considera că membrii partidului tudeh purtau mustăţi, copoii poliţiei lui Zahedi au început să aresteze şi să-i maltrateze pe toţi cei care purtau mustăţi. Primii care au căzut victimă poliţiei au fost bătrînii birjari din oraşele Iranului, care aveau marea „vină" de a fi purtat mustăţi şi de a fi ieşit primii în calea poliţiei. Vînătoarea de mustăcioşi şi deci şi de birjari i-a determinat pe bătrînii ce se legănau pe capra caleştii trase de căluţii obosiţi să alerge de îndată la frizerii pentru a-şi bărbieri podoaba pe care o purtau cu mîndrie. Altfel riscau să ajungă în beciurile poliţiei.

Şi aşa au avut şi frizerii clienţi mai mulţi şi birjarii au scăpat de mustăţi şi de furia dictatorului Zahedi.

O familie... un guvern

Într-adevăr, cu greu s-ar putea găsi în omenire o situaţie asemănătoare cu cea pe care o are clica guvernantă din Vietnamul de Sud: un guvern format dintr-o familie. Preşedintele guvernului, cel mai mare dintre fraţi, Ngo Din Diem, un incapabil permanent somnoros, ale cărui gînduri nu se deosebesc ca nivel de cele ale unui înapoiat sectant religios din ţările coloniale. Şeful guvernului e de fapt Ngo Din Nu, fratele lui Ngo Din Diem, om cu studii în Franţa, care adoră şi-i admiră pe dictatorii Franco (din Spania) şi Salazar (din Portugalia). Cel care inspiră politica guvernului, alt frate la fel de „credincios" ca şi Ngo Din Diem, pe nume şi funcţiuni, monseniorul Ngo Din Tuc, episcop din Vin Long.

Dar cu aceasta numărul membrilor familiei care participă la conducerea treburilor Vietnamului de Sud nu s-a terminat. Mai există şi un al patrulea frate, Ngo Din Luyen. Acesta are funcţia de „ambasador" în Franţa şi este însărcinat să reprezinte clica în relaţiile cu guvernul francez.

Şi nici cu aceasta nu s-a încheiat numărul membrilor familiei Ngo, aflaţi în posturile de guvernare sau de mare răspundere ale Vietnamului de Sud. Chiar dacă nu sînt fraţi, ei fac totuşi parte din aceeaşi familie.

Dulcea armonie care domneşte în sînul familiei guvernante se pare că-i foarte pe placul imperialiştilor americani. Şi cum să nu le fie pe plac, dacă familia Ngo, care deţine puterea, serveşte cu credinţă interesele monopoliştilor americane. Că dacă nu le servea, de mult ar fi zburat de la guvern.

Poporul însă dispreţuieşte această armonie. El simte pe propria-i piele ce înseamnă să ai la guvern o asemenea familie, care a vîndut monopoliştilor colonialişti interesele ţării.

Poporul din Vietnamul de Sud ştie că americanii speră să se folosească de familia guvernantă Ngo, pentru a-l împiedica să-şi cîştige independenţa şi să se unească cu fraţii săi din R.D. Vietnam.

Mai mult, vietnamezii din Sud ştiu că familia Ngo face totul pentru ca acordurile de la Geneva să fie călcate în picioare şi să fie reluat războiul în Vietnam.

Dar nu numai populaţia îi dispreţuieşte pe fraţii Ngo, ci şi propria poliţie şi armată, şi proprii funcţionari. Dovadă sînt evenimentele ce se petrec în Vietnamul de Sud. Un adevărat război civil a izbucnit chiar în oraşul de reşedinţă al guvernului — la Saigon. Sectele religioase cer răsturnarea guvernului.

Această revoltă a propriilor parteneri şi sprijinitori arată că familia Ngo, sluga prea plecată a imperialiştilor americani în Vietnamul de Sud, nu poate fi un sprijin cît de cît serios al politicii agresive americane.

Din „raiul" lui Cian Kai-şi

Economia celei mai mari şi mai bogate insule chineze, insula Taivan, este astăzi în ruină. Marea majoritate a populaţiei acestei insule, crud exploatată de stăpînii americani şi de slugile acestora, ciankaişiştii, este lipsită şi de pumnul de orez cu care-şi poate astîmpăra foamea. (În treacăt amintim că preţul orezului a crescut din 1952 pînă în 1954 cu 70 la sută, iar populaţiei îi este interzis să consume orez o zi pe săptămînă).

În vreme ce aproape 8.000.000 de chinezi îndură foamea, mizeria şi teroarea, membrii bandei de trădători aciuată pe insula Taivan cu ajutorul imperialiştilor americani trăiesc în huzur şi desfrîu. Pomenile pe care Cian Kai-şi le primeşte din visteria de la Washington pentru a-şi înarma şi întreţine mercenarii sînt totuşi neîndestulătoare pentru „bugetul" de care are nevoie marele trădător.

Completarea bugetului uriaş de care are nevoie clica cotropitorilor din Taivan se face tot pe spinarea — îndoită de povara jugului monopoliştilor americani — a populaţiei din Taivan.

Specialiştii în finanţe care-l slujesc pe Cian Kai-şi folosesc azi aceleaşi metode pe care stăpînul lor, marele trădător, le-a folosit pe vremea cînd acesta mai călărea grumajii Chinei continentale. Ele merg de la jaful direct şi neruşinat pînă la născocirea celor mai năstruşnice impozite.

Cel mai mare jaf direct asupra populaţiei l-a operat Cian Kai-şi atunci cînd a făcut aşa-zisa stabilizare monetară. Atunci raportul de schimb a fost de 40.000 de yuani vechi pentru 1 yuan nou. S-a spus că astfel se va evita inflaţia şi s-a fixat chiar ca numărul bancnotelor emise să nu întreacă cifra de 200.000.000 de yuani.

După jaf, inflaţia a reînceput cu mai multă furie. La sfîrşitul lunii decembrie 1954, în Taivan se găseau în circulaţie bancnote a căror sumă înscrisă pe ele depăşea cifra de 1.040.000.000 de yuani. Exact de 5 ori şi ceva mai mult decît fusese prevăzut. Ca urmare a acestei inflaţii, preţurile mărfurilor au crescut în mai puţin de 5 ani de aproape 6 ori.

La jaful direct, specialiştii în finanţe ai marionetei din Taivan au adăugat nu mai puţin de 11 impozite aşa-zise legale: pe venit, pe moştenire, pe operaţii comerciale, locuinţe, tăierea vitelor, petreceri, vizitarea aşezămintelor culturale, timbre, pe curtea din jurul casei, impozit pentru autoapărare şi nevoile de apărare ale statului. La acestea se adaugă însă şi alte numeroase impozite ce se percep după bunul plac.

Un locuitor al Taivanului scria într-o scrisoare adresată unui ziar reacţionar ce apare pe insulă că „numai aerul şi razele soarelui nu sînt supuse impozitului".

Sînt şi alte metode pe care trădătorii poporului chinez le folosesc pentru a jefui populaţia. De exemplu, are nevoie Cian Kai-şi de bani? Profesorii şi studenţii sînt siliţi să renunţe la masa pe o zi şi să verse statului banii cu care trebuiau să-şi plătească această masă.

Stăpînii americani controlează marfa plătită lui Cian Kai-şi.
Senatorul american Knowland (x) inspectează în Taivan gradul de pregătire a soldaţilor lui Cian Kai-şi. După expresia feţei nu pare a fi mulţumit de demonstraţia mercenarilor echipaţi şi înarmaţi de americani.

Nu-i de mirare atunci că mai mult de jumătate din familiile ce trăiesc în oraşele insulei Taivan, din cauza jafului pe care trebuie să-l suporte, sînt prinse în mrejele împrumuturilor de aservire, 49 la sută din aceste familii s-au împrumutat pentru că nu au bani de hrană, 17 la sută pentru că n-au avut cu ce să-şi cumpere medicamente, iar 21 la sută pentru că n-au avut cu ce-şi plăti impozitele.

Ca să-şi poată face rost de bani, mulţi părinţi sînt forţaţi să-şi vîndă copiii, iar femeile să se ocupe cu prostituţia. Oamenii săraci, în schimbul unei sume de nimic, îşi dau fiicele pentru a li se face „educaţia". Acestea, mai devreme sau mai tîrziu, ajung în casele de prostituţie. Numai în oraşul Taibe (populaţie 600.000) sînt aproape 10.000 de prostituate.

Acestea sînt numai cîteva din „fericirile raiului" lui Cian Kai-şi.

Împotriva clicii de trădători şi jefuitori ai lui Cian Kai-şi îşi ridică cu tot mai multă hotărîre glasul populaţia muncitoare din Taivan. Ea cere să fie izgonită banda ciankaişistă ce s-a cuibărit în Taivan cu ajutorul forţelor armate americane. Oameni care au reuşit să fugă din iadul ciankaişist povestesc că în oraşele Taivanului apar tot mai des inscripţiile: „Americani, căraţi-vă din Taivan", „Jos trădătorul Cian Kai-şi". Cele 600 de milioane de chinezi liberi ce trăiesc în China continentală nu vor mai tolera ca fraţii lor din Taivan să geamă sub jugul cotropirii americane şi al slugilor lui Cian Kai-şi. Marele popor chinez este hotărît să lichideze cu banda de trădători care s-a adăpostit în Taivan şi care încearcă cu ajutorul american să tulbure pacea în sud-estul Asiei şi în lume. Nu-i vor ajuta marelui trădător nici teroarea pe care o întreţine cu ajutorul mercenarilor săi şi nici dolarii şi armamentul american.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamentele pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.